

NORGES MELODIER

368
NORSKE SANGE
FOR PIANO
MED
UNDERLAGT
TEKST

IDEL II DEL III DEL

FORLÆGGERENS EIENDOM
FOR ALLE LANDE
KJØBENHAVN . LEIPZIG
WILHELM HANSEN . MUSIK-FORLAG
KRISTIANIA. NORSK MUSIK-FORLAG
(BRØDRENE HALS-WARMUTH-WILHELM HANSEN)

INDHOLD.

1ste Del:

Nr.	Side	Nr.	Side
1. Aa kjøre vatten aa kjøre ve'	3	38. Ha du 'kje hoppa	54
2. Aa, høyre du skjøn jomfru	4	39. Halling	55
3. Aa kungjen han sto paa høgelofts svol	6	40. Halling	56
4. Aa Ola, Ola, min eien onge	8	41. Halling	57
5. Aa Ole engang i sinde fik	9	42. Halling	58
6. *Aanders herre, du skal raade	10	43. Halling	59
7. Aften er stille	11	44. *Havet er skjönt	60
8. Astri, mi Astri	12	45. Hellig Olaf	62 ✓
9. At slyngler hæves til ærens top	14	46. *Holder du af mig	64
10. Bissam, bissam baadne	16	47. Hr. Sinklar drog over salten hav	66
11. Blandt alle lande i øst og vest	17	48. Huhej! kor er dat vel friskt	68
12. Bor jeg paa det høje fjeld	18	49. Hurra for Jonas Anton Hjelm!	70
13. Brudeslaatten	20	50. Husk op i ring	71
14. Bækken gaar i engen	21	51. Hvad heitir du, jenta	72
15. Dei vil altid klaga og kyta	22	52. Hvor herligt er mit fødeland	74
16. Den gamle Norges løve	22	53. Hvor i verden jeg gaar	76
17. *Den norske sjømand	24	54. Hvor saare lidet vil der til	78
18. Den sidste laurdags kvelden	25	55. Hvor skoven dog er ung og frisk!	79
19. Der aander en tindrende sommerluft	26	56. Hytten er lukket, natten er stille!	80
20. *Der ligger et land mod den evige sne	28	57. *Højest løfter jeg da guldpokalen	82
21. Det første mødes sødme	30	58. I graneholtet ved middagstid	84
22. Diogenes vranten og stolt	32	59. I rosenlund	86
23. Du engang var en flammesky	34	60. I skogen smaagutten gik dagen lang	87
24. Eg beisla min styvel	36	61. I fjor gjætt' eg gjeitinn' i djupaste dalom	88
25. Eg gjætte Tulla i femten aar	38	62. *Ingerid Sletten af Sillegjord	88
26. Eg rodde meg ut paa seiagrunnen	39	63. *Ja, vi elsker dette landet	90
27. Eg seer deg ut før gluggjin	40	64. Je tente paa Kjelsta ifjor	92
28. En liten gut ifra Tistedal'n	42	65. Jeg lagde mig saa sildig	93
29. En ung birk stander ved fjorden	43	66. Jeg lagde mit øre til kildens bred	94
30. Evan bli'r dyrket paa mangel slags maade	44	67. Je veit e lita jente	95
31. Fjeldbyggen agter paa tiden	45	68. Jæ sku au ha løst t'aa jifte mei san	96
32. For Norge, kjæmpers fødeland	46	69. Kirken den er et gammelt hus	98
33. *Fremad! fremad!	47	70. Kjæmpedansen	100
34. Go kvell, mi Mari, her æ e	48	71. Kjærringa mæ staven	102
35. Gud sign vor konge god	49	72. Langebergs laat'n	102
36. Guten va trøytt	50	73. Lua laat	104
37. *Gyldenlak, før du din glans har tabt	52	74. *Lyngen bag os staar i røg	105
		75. Markje grønast	106

Nr.	Side	Nr.	Side
76. Melken sød at drikke	107	101. Se fredens engel	136
77. Mens Nordhavet bruser mod fjeld- bygt strand	108	102. *Se, hist ved Østresaltets vove . . .	138
78. Mens regnen hvirvler sig i ring . .	110	103. Se Norges blomsterdal	140
79. Min søde brud, min unge viv . . .	110	104. Sole gaar bak aaser ne	142
80. Min tanks tanke ene du er vorden	112	105. Sommerløv og Sale	142
81. Mit allerførste kongeor	113	106. Springdans	144
82. Naar harpen tier ved bredden bord	114	107. Springdans	144
83. Naar solen ganger til hvile	116	108. Springdans	146
84. *Norges bedste værn og fæste . . .	117	109. Springdans	146
85. Norges højtidsstund er kommen . .	118	110. Stev	147
86. *Nu brødre, synger højt en sang .	120	111. Stilla, stilla susa grøna skogens sång	148
87. Nu løftes laft og lofte	121	112. Stormen gaar sin kjæmpegang . .	150
88. Nu staar granen stakket	122	113. St. Thomas klukke-laaten	152
89. Nu tak for alt	122	114. Sønner af Norge, det ældgamle rige	154
90. Nys sejled vi en solblank time . .	124	115. Til sæters, til sæters! nu synker solen ned	156
91. Nær maidaagaa lokkje	125	116. Til fjelds under granelien	156
92. O kjønne du ho Guro	126	117. To brune øjne jeg nylig saa . . .	158
93. *„O lad mig endnu engang faa se“	127	118. Træet stod færdigt med blad og med knop	159
94. Og hev' du set Aastrid	129	119. Ved sjøen den mørke	160
95. Og jeg ser paa dig	130	120. Vi ere en nation vi med, vi smaa	162
96. Og jeg vil ha' mig en hjertenskjer	130	121. Vi vandre med frejdigt mod . . .	163
97. Ola Glomstulen	132	122. Vingede skarer fly de sorte skove	164
98. Paa solen jeg ser	132	123. Yderst mod Norden lyser en ø . .	165
99. Paal sine høno paa haugan utslepte	134		
100. Ro, ro te fiskeskjer	136		

INDHOLD.

2den Del:

Nr.	Side	Nr.	Side
1. Aa eg monne nu grue	3	38. *Eg veit so vel	48
2. Aa fantegutten gik sig i grønnende lund	4	39. E kann so mangel ein vakker sang	49
3. Aa gaa du deg te fjause	4	40. E reiste te min ven	50
4. Aa lensmand han ha no ei graa-skjimra mær	6	41. *Fjukande skyer, dat er mitt liv	50
5. Aa Ola, min Ola	7	42. *Fola, fola, blakken	52
6. Aa ormekongen kom seg riandes i gaard	8	43. *Fram østerdøler, fram	54
7. Aase Urbø, den vene gjenta	9	44. *Gud signe Norigs land	56
8. *Aa stakkars vesle hare	10	45. Halling	58
9. Aa vesle Kari vor	12	46. Halling	59
10. Alle mann hadde fota	13	47. Halling	60
11. Alt lægger for din fod jeg ned	14	48. Halling	61
12. Apostlerne sad i Jerusalem	16	49. Halling	62
13. *Bedre kan jeg ikke fare	17	50. Halling	63
14. Blaamann, Blaamann, bukken min	18	51. Han Mass og han Lasse	64
15. *Brede sejl over Nordsjø gaar	18	52. Hei, huskom i hei!	66
16. Brulaat	21	53. Herrens moder, høie, milde	67
17. Bruralaat	22	54. Herr Gudmund han talad te liten smaasvein	68
18. Brureslaat	23	55. *Hil dig, du gamle land	70
19. De legte guldtavel	24	56. Hil jer, skud af Haraldsstammen	71
20. Den friske vind og den milde luft	24	57. *Hr. Spynje, jag du den sorte ørn	72
21. Den første mand i bygden er	26	58. Hvad er det godt at lande	73
22. *Den tolvte Karl for Fredrikshald	28	59. I hagen sat mod'ri	74
23. *Den store, hvide flok vi se	30	60. I himmelen, i himmelen	75
24. Den vesle gutten oppi bakken	31	61. I kveld er eg glad	76
25. Der fløj en fugl over granehej	32	62. *Jeg knæler og rækker hænderne frem	76
26. Der sat tre kjerringer under ein stein	33	63. Jeg tog min nystemte Cithar ihænde	78
27. Det fyrste du har at gjera, mann	34	64. Jeg sjunger med et sorrigfuldt hjerte	80
28. *Det løv blir aldrig mere grønt	36	65. Jeg ved ensteds mellem barskovens træer	80
29. *Det spredes mer og mer, det dunkle graa	38	66. Jeg vil sjunge om en helt	82
30. Det var aarle om morgonen	39	67. *Jeg vil værge mit land	83
31. *Det værste her paa jorden er	40	68. *Jo, herr løjtnant, naa ska' Dem faa høre lel	84
32. Druen vokser paa vor klode	42	69. Kanske vil der gaa baade vinter og vaar	86
33. Dæ va eigøng ein kung'e	43	70. Kari aa Mari, stat op naa	88
34. Dæ va Irlands kongje bold	44		
35. Dæ æ den største daarleheit	45		
36. Dæ æ so fagert i finneslotte	46		
37. Døl'n gaar paa gatun	47		

Nr.	Side	Nr.	Side
71. Katten og killingen	90	96. Reiselaat for brudefølget, naar det kommer fra kirken	124
72. Killebukken, lammet mit	90	97. Ret som ørnen stiger	125
73. Kjenner du noko te Bufarsvein	91	98. *Rosen sænker sit hoved	126
74. *Lad nu dæmpet suse	92	99. Saag du nokke kjæringa mi	127
75. Lensmannen hadd ei graaskjimra merr	93	100. Saari, raari, liten suil	128
76. *Lette bølge! naar Du blaaner	94	101. *Ser du i dybet funkle	129
77. *Liden Kirsten hun sad saa silde	95	102. Sinklars marsch	130
78. Liti Kersti ho va seg saa litit eit viv	97	103. Sjaa soli paa Anaripigg	132
79. Naar jenta bare er konfirmera	98	104. Skjære, skjære havre	134
80. *Naar solen falder bag top og tinde	98	105. So lokka me over den myra	135
81. Naar ved nat ren og herlig	100	106. *Som en have frisk dit hjerte	136
82. Nils Tallefjoren den kaute karen	101	107. *Sov sødt min dreng	137
83. *Norge, Norge!	102	108. Springdans	138
84. Norrønafolet det vil fare	103	109. Springdans	140
85. *Nu daler solen sagte ned	106	110. Springdans	141
86. Nu Gud ske lov alting er rigtig	108	111. Springdans	142
87. *Nu løftes laft og lofte	109	112. Springdans	143
88. *Nu tak for alt ifra vi var smaa	110	113. Springdans	144
89. *Nu vaagne alle Guds fugle smaa	112	114. Springdans	145
90. * Og det var Olaf Trygvason	113	115. Springdans	146
91. Og guten gjekk seg i Storheidi ut	116	116. Stabbelaatten	147
92. Og ræven laa under birkerod	118	117. Sødete pige	148
93. Om søndagsmaarran e' de' kaffi- koppen svart	120	118. *Trygt jeg anbefale kan	150
94. Per spelmann, han hadde ei eina- ste ku	122	119. Ungersvenden han bad sin pige	152
95. *Prinsessen sad høit i sit jomfrubur	122	120. Velan du lislari Kari	153

INDHOLD.

3die Del:

Nr.	Side	Nr.	Side
1. Aa aldri æ' dæ verre te	3	38. * F old dig ud, vort gamle mærke . . .	52
2. Aa desse gamle kjærringar	4	39. * F ram, Østerdøler, fram!	54
3. Aa fleskjeknogjin begjynd'aa tenkje .	5		
4. Aa kjende du Kjell?	6	40. G oddag naa far i huse	56
5. Aa kleggen han sa no te flugga si—	7	41. G odnat, godnat! Kryb under dit dækken	56
6. Aa reven han sto inni holo aa grov .	8	42. * G ud signe vaart dyre fedraland . . .	58
7. Aa Sullagutten gik aa sulla sine fe .	10	43. G utten oppi bakken, han vil je ha .	59
8. Alt i heima dagjen graanar	11		
9. Astri , mi Astri	12	44. H a du set nokor gamal kjering . . .	60
10. B aka kaka sote	13	45. H alling	61
11. * B laamann, B laamann, bukken min .	14	46. H alling	62
12. * B rumbraskøn i bumba	16	47. H alling	63
13. Br urelaat	16	48. H an Ole han tjente i konningens gaard	63
14. Br ureslaatt	17	49. H ei, so dansa jenta mi	64
15. Br ureslaatt	18	50. H elligt er studentens kald	65
16. Br ulaat	18	51. H vad skal fruen i livet ha den første	
17. * B yssan lu, byssan lei	19	dag?	66
18. C hrist gjeva eg va der	20	52. * H ver glædesstund du fik paa jord .	68
19. * D en fagre gjenta skal ut aa blenkja	20	53. H vor i verden jeg gaar	70
20. * D en mand, som Gud vil ret benaade	22	54. H vor ska man troskab finde	71
21. D er høydest ved not eit dunder paa		55. H ør det kalder, hør det lokker . . .	72
dør	24		
22. D er rangle ei purke over Relingsund .	30	56. * I ensomme stunde	73
23. D er stander et slot i Østerrige . . .	31	57. I konn sto paa vollen aa slo	74
24. D er stod sig et slag udi Kjøgebugt .	32	58. I rjukande uver og fjukande vind .	74
25. * D er var ingaang ein stein	34		
26. D et er min sjæl en frydfuld trang .	38	59. * J eg er en fattig lirendrejer	76
27. * D et bødes der for	40	60. J eg heter Anne Knutsdatter	78
28. D et var slik en vakker solskinsdag .	41	61. J eg kunde slet ikke sove	80
29. * D u grønne glitrende træ, god dag!	42	62. J eg saa enlig gik engang	82
30. * D u Herre, som er sterk og stor . . .	43	63. J eg synger for min lille ven	83
31. D u spørger, mit barn, efter broder din	44	64. J esus Kristus er opfaren	84
32. D u vaarens milde, skjønn barn . . .	45	65. J esus mig alting er	85
33. D uva settø se paa liljankvist	46	66. K an det trøste lidt at tænke	86
34. D æ bur naa ein bonde inkje langt			
herifraa	48	67. K atta ligger under ovnen sjuk . . .	87
35. * E g elsker dei voggande tonar	48	68. K illa bukk, K illa blakk	88
36. * E ndnu et streif kun af sol	50	69. K lavakonas mars 3die dag i bryl-	
37. E n visestub	51	luppet	89
		70. * K lokken ringer til kirke	90
		71. * K om gutter, lad os drikke	91
		72. * L ad os hvirvle velkomstsangen . . .	92

Nr.	Side	Nr.	Side
73. Langeleiklaat	94	99. *Røtnams-Knut e kaat aa mjuuk ..	125
74. Lev vel, saa vil e sigja	95	100. Ryggjafylkets fjeld og dybe fjord	126
75. Lig fjorden, som stille i maane- skin drømmer	96	101. Sigrid, vær nu et artigt barn!...	127
76. Lyt nu, du ludende sanger	98	102. Smaasporven gjeng i tune	128
77. Majoren med sit hele kompani ...	100	103. *Sov, veslegutten min	130
78. Markje grønne, snjogen braana ...	101	104. Sorgen og glæden de vandre tilhobe	132
79. *Min lod faldt mig liflig	102	105. Springar	133
80. Mit fulde glas og sangens raske toner	104	106. Springdans	133
81. Moderen tala te datteren sin	105	107. Springdans	134
82. *Naar fjordene blaaner som mar- kens fiol	106	108. Springdans	135
83. Naar mit øje	109	109. Springdans	136
84. Naar sola ski'ne og skya blenkjer .	110	110. Stille nu!	137
85. Naar vi i største nøden staar ...	111	111. Sveinn Svane han vandrar	138
86. Naa ska' en liten faa sova saa sødt .	112	112. Syng kun i din ungdoms vaar ..	139
87. Naa æ jeg indskreven aa være soldat .	112	113. Syng mig hjem, om I kan	140
88. No heve eg stae	113	114. Thorarin bueskytte	142
89. *Norge, Norge!	114	115. Tilfjelds over bygden staar min hu	143
90. *Nu kommer høsten	116	116. Tim, tim tara, maara ska vi fara	146
91. Og Ola fridde	116	117. Trettarn	146
92. O høgende himmel	117	118. Tænk, naar engang hver taage er forsvunden	147
93. Og spørger du mig, om jeg haver det godt	118	119. Utta paa have der ligg eit land .	148
94. Olaf Tronson	120	120. Vesle gutten uppi bakken	149
95. *O tonevæld	120	121. *Verden er saa stor, saa stor! ...	150
96. *Over stille vande	122	122. Vi færdes med lyst paa den steile- ste vei	152
97. Ridder Raamund han rider	123	123. Vil du meg lye, eg kvæa kann .	153
98. *Ride, ride ranke	124	124. *Vi vil os et land	154
		125. Vor vert han er en mand	155

1. Aa aldri æ' dæ verre te.

Allegretto.

Folkevisse fra Hallingdal,
arr. af Kjerulf.

Aa al - dri æ' dæ ver - re te enn en for-ra-san-de

bon - de: mæ bei - na upp aa hu - ve ne, re -

gje-rer verr'enn den on - de. I Hal - ling-dal paa

Tree-gaardsslet-ta der bur en mann, gjør gott mæsurt ol,

mæ røy - ka kjøtt, mæ prim, om han har dæ. f

2. Aa desse gamle kjærringar.

Allegro.

Folkevisse

p

Aa des-se gam-le kjær-rin-gar, des-se gam-le kjær-rin-gar,

pp

di har saa my-e aa rø-re 'ti, aa des-se gam-le kjær-rin-gar,

des-se gam-le kjær-rin-gar, di har saa my-e aa rø-re 'ti.

mf

Di kan spaa i kaf-fe-grut aa po-tetskin, aa rø-re i os-ka mæ

f

pi-pe-stub-ben sin. Di kan spaa i kaf-fe-grut aa po-tet-skin, aa

rø - re i os - ka mæ pi - pe - stub - ben sin. —

3. Aa fleskjeknoggin begjynd' aa tenkje.

Moderato.

Folkeviser.

Aa fle-skje - kno-gjin be-gjynd' aa ten - kje, om han sku'

Red. * Red. *

ta' seg e ga-mal en - kje, aa ga-mal var ho, aa dæ va'

Red. * Red. *

vist, aa pen-ger had-de ho, aa dæ va' frist.

Red. * Red. *

4. Aa kjende du Kjell?

Allegretto.

Folkevis.

p

Aa kjen - de du Kjell? Han bud - de i da - len i -

mel-lem to fjeld; han had-de ei kjæ-ring, haa kun-de vel ho? Ho

kun - de hor-ken le - sa hell skri - va, men skjen - de paa

mf

Kjell! Aa Kjell blei vill, han sat seg hos kat - ta den kva-re - ste

p

nat-ta, til maanen gik op den ly - sti-ge krop; han ten-de paa

pi - pa aa tral - la aa sang. Den nat - ta va lang.

5. Aa kleggen han sa no te flugga si-

Allegretto.

Folkevisen.

Aa kleg-gen han sa no te flug-ga si - pi - ri - um,

du ska vist bli al - ler kjæ - re - sten min - pi - ri at - ter i

pa - ri - um di - ri du - ri da - ri - um, pi - ri - um.

6. Aa reven han sto inni holo aa grov.

Allegretto.

Sillegjord.

1. Aa re - ven han sto in i ho - lo og grov, her

Red. * Red. *

li - der ut - i nipp, sag - de re - ven, Stef - fan Mau - re han fa - ta i

Red. * Red. *

ro - va og drog, før bon - den slen - ger vipp ut - i

Red. * Red. * Red. *

ti - rum - tap. Aa Kran - se - lin kom 'kje før ro - va slap, Stef - fan

Red. *

2. Aa kjære Steffan Maure, du biar meg ei ti,
her lider o. s. v.
til eg kan faa skifte ut sale gaava mi.
fer bonden o. s. v.

3. Aa futen saa gjeve eg no mi hu,
her lider o. s. v.
han plagar saa gjønne at fore si lu'.
fer bonden o. s. v.

4. Aa skrivaren gjeve eg no mi klo;
her lider o. s. v.
han skrive saa gjønne eit tjug for tvo.
fer bonden o. s. v.

5. Aa presten gjeve eg no mi tunge,
her lider o. s. v.
fer han maa saa jamleg fer olmugin sjunge
fer bonden o. s. v.

6. Skjutsskaffaren gjeve eg no min fot,
her lider uti nipp, sagde reven,
han springe saa mang ein bakki imot,
fer bonden slenger vipp uti tirum tap,
aa Kranselin kom 'kje før rova slap,
Steffan Maure me sin rosenkind
aa han vandt seier paa Kranselin.

7. Aa Sullagutten gik aa sulla sine fe.

Vivace.

Hjertdal.

Aa Sul-la-gut-ten gik aa sul-la si-ne fe; saa

kom der ei jom - fru so vil-le paa ham se, aa

jom - fru - en glad aa for - nøi - et paa ham saa; han

leg - te aa han spel-te med de ter - nin-ger smaa.

8. Alt i heima dagjen graanar.

Andante.

Sillegjord.

Alt i hei - ma da-gjen graanar, Hø-durs magt den svin-der hen,

aa me' him - len ven - lig blaa-nar, dei smaa-fug - lar syng i-gjen.

So - li sprett paa hø-gast tin - dar, dæ æ son-dags-mor-gen bli;

fol-kje seg te kjyr-kja van-drar, dei veit dæ æ kjyr-kje-ti.

9. Astri, mi Astri.

Kragersø.

Andante.

A - stri, mi A - stri, som ei - nehelt taa meg, den ti eg var deg saa

in - der - leg go. *mf* Den ti du gret kvar ein gaang eg gik fraa deg,

som du kvar ei - na - ste *p* laur - dagskveld saa. *p* Den ti da var eg den

gjæ - va - ste gut, in - kje e byt - te mæ præst el - ler fut.

10. Baka kaka søte.

Andante.

p dolce

Baadnlaat fra Valders,
arr. af Kjerulf

Ba-ka ka-ka sø - te, dyp-pø hon i flø - te, kom hit sko me

Red. *

pik - kø mæ ei li - ti stik - kø, kom hit mæ ein ti - ti - li - on o

Red. * Red. *

mæ ein li - ten val - spon, hu skn up i ba - kar-

Red. * Red. * Red. *

svdn.

Red.

11. Blaamann, Blaamann, bukken min.

Andantino.

Gerhard Schjelderup.

First system of the musical score. The piano part begins with a *ppp* dynamic. The vocal part enters with a *pp* dynamic. The tempo is marked *Andantino*. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 8/8. The lyrics 'Blaamann, Blaamann,' are written under the vocal line.

Second system of the musical score. The piano part continues with a *pp* dynamic. The vocal part continues with the lyrics 'buk-ken min, buk-ken min, tænk paa ves-le gut-ten din,'.

Third system of the musical score. The piano part continues with a *rall.* and *dim.* dynamic. The vocal part continues with the lyrics 'tænk paa ves-le gut-ten din.'.

Allegretto.

Fourth system of the musical score, marked *Allegretto*. The tempo is faster than the previous section. The piano part continues. The vocal part has two verses of lyrics: '1. Bjør-nen med sin lod - ne fell kan deg ta - ka seint i kvell, 2. Tidt du dan-sad kring um meg, mangt eg rod-de daa med deg!'.

gam - le „Lykke“, mo - der di, seint kom heim med bjøl - la si,
Naar eg laag som blind og dauv, grov du paa meg med din klauv.

poco più lento

saa i-kring seg hun mundsjaa, lik-som der var fa - re paal
Ja du vil - de vek-kja meg upp til le-ken din med deg.

Molto adagio.

Blaa-mann, Blaa-mannmin, in - kjø døy fra gut - ten din.
Vinje.

pp *dim.* *rall. morendo* *ppp*

12. Brumbraskøn i bumba.

Poco allegretto.

Valders.

1. Brum-bra-skøn i bum - ba, kat-ten slær up-paa trum-ma, o
fi-rø my-sa dei gaa i dans, so hei-lø jo - re ho dun-dra.

The musical score is for a piano piece in 3/4 time, key of B-flat major. It features a melody in the right hand and a bass line in the left hand. The tempo is 'Poco allegretto' and the meter is 'Valders'. The lyrics are in Norwegian. The first system contains the first two lines of the melody, and the second system contains the next two lines. The melody is marked with a 'p' (piano) and has several accents. The bass line consists of simple chords and single notes.

2. Katta sat uppaa taka,
tala te sine døtta:
kor sko me o vetten vera,
me frjøsø paa vore føtta.

3. Me sko reisø te Danemark
o kjøpø sko før ei heilø mark,
trine, trine, trine, trine,
trine pepar o kødn.

13. Brurelaat.

Moderato.

The musical score is for a piano piece in 3/4 time, key of D major. It features a melody in the right hand and a bass line in the left hand. The tempo is 'Moderato'. The melody is marked with a 'mf' (mezzo-forte) and has several triplets. The bass line consists of simple chords and single notes. The score is divided into two systems, each with four measures. The first system ends with a double bar line, and the second system ends with a double bar line and a repeat sign.

14. Brureslaatt.

Andante.

Romerike.

15. Brureslaatt.

Andante.

p

mf

3

3

16. Brulaat.

Moderato.

Hallingdal.

Ped. *

Ped. *

Ped. *

17. Byssan lu, byssan lei.

19

Folkevisen,

bearbejdet af Agathe Backer Grøndahl

Allegretto.

Tales:

Der sad en kone
langt inde i sko-
ven i en liden
stue og byssede
barnet sit:

sost.

Tales:

Saa kome
fremmed
mand ind
til hende
og spurg-
te:

1. Er mand din hjemme? Nei
2. Kan jeg faa en kop kaffe af dig da? Nei
3. Kan jeg faa lidt melk af dig da? Nei
4. Kan jeg faa et glas øl af dig da? Nei
5. Kan du vise mig veien herfra da? Neiden

18. Christ gjeva eg va der.

Sillegjord.

Moderato.

Christ gje - va eg va der so so - li ren - ne upp, Christ

gje - va eg va der eg vil - le, saa skul - le eg lei - te min

kjæ - ra - ste upp, om ho va i væ - ra aa fin - ne; um

sum - ma - ren, aa summa aa eng aa al desmaafug - læ dei sjun - ge.

19. Den fagre gjenta skal ut aa blenkja.

Eyvind Alnæs.

Allegretto.

Den fa - gre gjen - ta skal ut og blen - kja og læ - re gu - tar - ne stort aa

ten-kja, den fa-gre gjen-ta skalsvi-va ut og te seg fram for den gil-de

p *poco accel.*
gut. Den ve-ne gjen-ta skalslik ein ha-va, som he-na frir fraa i mold aa

Ed. * Ed. * Ed. *

cresc.
gra-va, den ve-ne gjen-ta skal slik ein faa, som he-na set-ja-kanhaagt paa

Ed. * Ed. * Ed. *

straa. Den be-ste gjen-ta skuld'al-tid ve-ra for den, som kun-de det be-ste

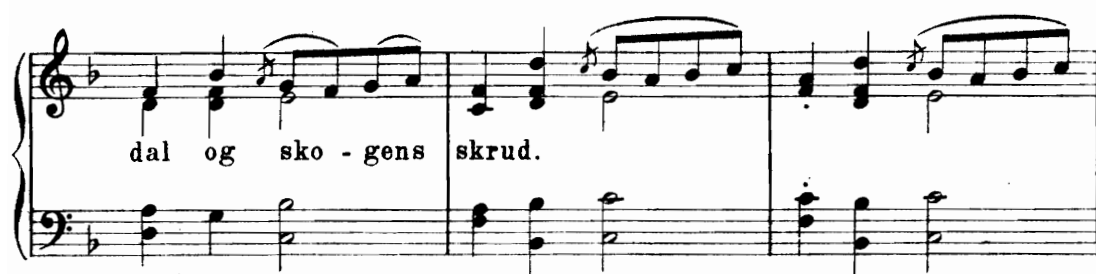
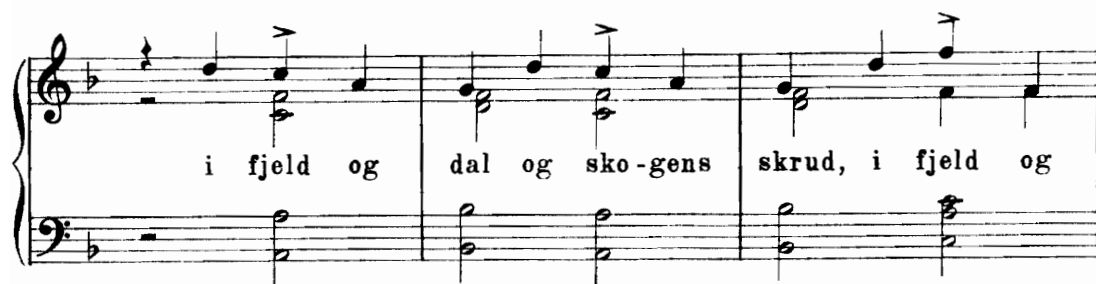
gje-ra, den fa-gre gjen-ta skuld'faa seg den, som kan litt meir ennde i andre menn.
A. O. Vinje.

20. Den mand, som Gud vil ret benaade.

Karl Bjørseth.

Allegro.

2. De dorske, de som ligger hjemme,
ei fryder solopgangen rød;
de kjender kun til barnevuggen,
! til sorger, byrder, strid for brød.:!

3. Se, bækken klar fra fjeldet springer,
hør lærkens sang i luften blaa!
Hvi skulde jeg da ikke juble,
! og glad som den min trille slaa.:!

4. Jeg lader ikkun Herren raade,
Han bæk og lærke, skog og vang,
jord og himmel vil bevare,
! han leder og tilmaals min gang.:!

Efter Eichendorff.

21. Der høyrdest ved not eit dunder paa dør.

Maestoso.

Johannes Haarklou.

KOR. *mf*

1. Der høyrdest ved not eit dun-der paa dør, der høyrdest ved not eit
2. Og alt som var defraa var-de vart tænd, og alt som var defraa

dun-der paa dør og hus-bon-den vak-nar, spring fram og spør, og
var-de vart tænd, dei san-kad seg sa-man fraa grend til grend, dei

(1. Kva
2. Og

hus-bon-den vaknar, spring fram og spør: Kva er det, som bi-lar? Jau
san-kad seg sa-man fraa grend til grend; og fyl-kin-gen byg-dest, og

er det, som bi-lar? kva er det, som bi-lar?
fyl-kin-gen byg-dest, og veg han fann.

no maade ut! for var-den ly-ser paa Hø-ge-nut, paa Hø-ge-
veg han fann, der fy-regjekk hovding og mer-kesmann, gjekk merkes-

- lar?)

nut. Og kvar mann visste i sa-me an-de, no var der ko-me
mann. Og u-freds-ka-ren fekk jam-nan smaka, kva de hev paa seg,

u-fred til lan-de, kvar mann vis-ste i sa-me an-de,
var-der va-ka, og u-freds-ka-ren fekk jam-nan sma-ka, kva

no var der u-fred i lan-de. Og kvar mann visste i sa-me an-de,
det er, at var-der va-ka. Og u-freds-karen fekk jamnan smaka, kva

no var der ko-me u-fred til lan-de, kvar mann vis-ste i
det hev paa seg, var-der va-ka, og u-freds-ka-ren fekk

poco rit.
sa-me an-de, no var der ko-me u-fred til lan-de.
jam-nan smaka, kva det hev paa seg, at var-der va-ka.
1. 2.
* * * *

SOLO.

mf

Og gjev det al-drimaa ver - ta sagt, at lan - de ligg u-tan

cresc.

var - de-vakt, og lo-gar ik-kje var-den paa tind og nut, han

KOR.

*mf**cresc.*

lo-gar i hjar-ta hjaa No - rigs gut. Og lo-gar ik-kje var-den paa

SOLO.

tind og nut, han lo - gar i hjar - ta hjaa No - rigs gut. Ja

brenn du var-de, du sig-nan-de klaa-re, ja brenn du var-de, du

sig-nan-de klaa-re, ja brenndu var-de, du sig-nan-de klaa-re,

ja brenndu bjartare, høg-gre fyr kvart eit aa - rel Og

KOR.

høyrest ved not eit dun-der paa-dør, og høy-rest ved not eit

dun-der paa-dør; daa hus-bon-den vak-nar, spring fram og spør, daa

hus-bon-den vaknar, spring fram og spør: Kva er det, som bi - lar? Jau

(Kva

er det, som bi - - lar, kva er det, som bi - -

no maa de ut, for var-den ly-ser paa Hø - ge-nut, paa Hø - ge-

- lar?)

nut! Og kvar mann veit i sa-me an-de, no ve der ko-me

u-fred til lan-de. Kvar mann veit i sa-me an-de,

no er der u-fred i lan-de. Og kvar mann veit i sa-me an-de,

no ve der ko-me u-fred til lan-de, kvar mann veit i sa-me an-de,

*poco rit.***Poco sostenuto.**

no ve der ko - me u - fred til lan - de.

mf (0g høy - rest ved not eit dun - der paa

mf Brenn, ————— brenn du var - de hjaa No - regs

dør, daa hus - bon - den veit det er var - den, som bren - ner. 0g

f gut. Brenn ————— du

høy - rest ved not eit dun - der paa dør, daa hus - bon - den vak - nar og

cresc. var - - del! Brenn ————— du

veit det er var - den, som brenn, det er var - den, som

ff var - - - - de, ja brenn, brenn, brenn!

brenn, det er var - den, som bren - ner.)

Per Sivle.

Ed. *

22. Der rangle ei purke over Relingsund.

Moderato.

Urskoug.

p

Der rang - le ei pur - ke o - ver Re - ling - sund

mf

to, tre da - ge til en - de. Pur - ka ho var baa-de

ma - ger og tund. Ho er ma - ger, sa'en Hans. Ja, je

ser det, sa'en Jens. Lat a gaa, sa'a Gu - ri til'n Taas-sen.

23. Der stander et slot i Østerrige.

Andantino.

Valders.

Der stan - der et slot i Ø - ster - ri - ge, som

er saa vel be - pry - det med

sølv og med det rø - de guld, med ud -

hug - ne ste - ne og mu - re.

24. Der stod sig et slag udi Kjøgebugt.

Moderato.

Johan Halvorsen.

1. Der stod sig et

The first system of the musical score is in G major, 2/4 time, marked Moderato. It features a piano introduction with a trill in the right hand and a triplet in the left hand. The lyrics '1. Der stod sig et' are written below the staff.

slag ud - i Kjø - ge - bugt i sjut - ten aar-hun-dred og

The second system continues the piano introduction. The lyrics 'slag ud - i Kjø - ge - bugt i sjut - ten aar-hun-dred og' are written below the staff.

ti. For Gyl-den-lews flaa-de laa sun-det lukt; han

The third system continues the piano introduction. The lyrics 'ti. For Gyl-den-lews flaa-de laa sun-det lukt; han' are written below the staff.

maat-te de sven-sker for - bi. Saa sat - te han kaas fra

The fourth system continues the piano introduction. The lyrics 'maat-te de sven-sker for - bi. Saa sat - te han kaas fra' are written below the staff.

Kjø - ge - vaag i nord til nord - ost mod

noget bredere

fien-dens tog - men før - ster gik Huit - feldt paa Da - ne - brog.

2. Da Huitfeldt vandt op og laa fienden an,
gav svensken saa haardelig ild,
grev Wachtmeister selv paa sin orlogsmand
og tvende fregatter dertil.
Da Danebrogs løjtnant sligt fik se,
han sa': „Kommandør, vi slaas mod tre;“
men Huitfeldt han svared: „Ja hvad gjør det?“
3. Men da i attaquen som mest det gjaldt,
da meldtes fra rummet der brand,
og Huitfeldt han saa, at om af han faldt,
saa fenged han Gyldenlew an.
Da ropte halvfemte hundred mand:
„Snart gaar hun tilveirs! Hold af mod land!“
„Lad ankrene falde,“ sa Huitfeldt han.
4. Og saa blev der stille paa Danebrog.
De stykker sig selv afskjød.
Og ilden stod høit over mast og skrog;
men gutterne blev som han bød.
Han stod dem iblandt og saa sig om;
saa bøyde han knæ, den herre from, -
og skuden fløi did, hvorfra flagget kom.

J. B. Bull.

25. Der var eingang ein stein.

Moderato.

Regle fra Hedemarken,
arr. af Agathe Backer-Grøndahl.

p

1. Der var ein-gang ein stein, ein
2. Hvad sto der paa den stein, eit
3. Hvad sto der paa det tre, ein
4. Hvad sto der paa den grein, ein
5. Hvad sto der paa den kvist, eit
6. Hvad laa der i det reire, eit
7. Hvad kom der af det æg, ein
8. Hvad kom der af den fugl, ei
9. Hvad kom der af den fjær, ei

stein, ein stein, ein for-grumme-lig stor stein.
tre, eit tre, eit for-grumme-lig stort tre.
grein, ein grein, ein for-grumme-lig stor grein.
kvist, ein kvist, ein for-grumme-lig stor kvist.
reire, eit reire, eit for-grumme-lig stort reire.
æg, eit æg, eit for-grumme-lig stort æg.
fugl, ein fugl, ein for-grumme-lig stor fugl.
fjær, ei fjær, ei for-grumme-lig stor fjær.
dyne, ei dyne, ei for-grumme-lig stor dyne.

**)*

Stein laa i mar - ka, i den

*) Her indfødes for hvert nyt vers de takter, som staar særskilt udskrevne med tilsvarende versta; alle vers slutter med „Stein laa i marka, i den vie, vie marka“.

vi-e, vi e-mar ka.

2. vers. 3. vers.

Tre-e sto paa stein, etc. Grei-na sto paa tre-e, tre-e sto paa stein, etc.

4. vers.

Kvi-sten sto paa grei-na, grei-na sto paa tre-e, tre-e sto paa stein, etc.

5. vers.

Rei-re sto paa kvi-sten, kvi-sten sto paa grei-na, grei-na sto paa tre-e,

6. vers.

tre-e sto paa stein, etc. Æg-ge laa i rei-re, rei-re sto paa kvi-sten,

kvi-sten sto paa grei-na, grei-na sto paa tre-e, tre-e sto paa stein, etc.

7. vers.

Fug-len kom af æg-ge, æg-ge laa i rei-re, rei-re sto paa kvi-sten, etc.

kvi-sten sto paa grei-na, grei-na sto paa tre-e, tre-e sto paa stein, etc.

8. vers.

Fje-ra kom af fug-len, fug-len kom af æg-ge, æg-ge laa i rei-re, etc.

rei-re sto paa kvi-sten, kvi-sten sto paa grei-na, grei-na sto paa tre-e, etc.

9. vers.

tre - e sto paa stein, etc. Dy-na kom af fjæ-ra, fjæ-ra kom af fug-len,

fug-len kom af æg-ge, æg-ge laa i rei-re, rei-re sto paa kvi-sten,

cresc.
kvi-sten sto paa grei-na, grei-na sto paa tre-e, tre-e sto paa stein,

rit. *f.* *a tempo*
stein laa i mar - ka, i den vi-e, vi-e mar - ka.

ff *sost.*

26. Det er min sjæl en frydfuld trang.

Allegro moderato.

H. Kjerulf.

1. Det er min sjæl en frydfuld trang at gjæ-ste Nor-ges da-le, den

gam-le fjeld - kol el - sker sang, de gla - de hjer - ters ta - le. Kom

til den fa-gre Ma-ri - dal, til Klei - vens svim - len - de por - tal! Kom

hvor - som - helst, og Nor - ge skal dig i sin favn hu - sva - le! Kom

til den fa-gre Ma - ri - dal, til Klei - vens svimlen - de por - tall Kom

hvor-som-helst, og Nor-ge skal dig i sin favn hu - sva - lel

2. Hvor strømmer ud berusning sød
fra dalens bjerkelundel
Det var en drøm i engles skjød
paa deres mos at blunde.
Hvad harpespil i denne bæk!
Hvad melodi, hvor sød en skræk!
Beständig ny den toner væk
ak, som fra perlers mundel

3. Hvad tænksomt sværnersk øje fik
du tjernets stille vovel
Hvad ord den susende musik
i aasens dybe skovel
Den mand er ei i Norge fød,
som den ei gjør om hjertet blød,
det er hans vuggesang, der lød
ifra de dybe skove.

4. Hist slanken silje, hæg og pil
og rogn sig sammenranke.
Det nøgne fjeld de dække vil -
det er en kjærlig tanke.
Saa, norske brødre, bryst ved bryst,
vi ville med vemodig lyst
vor moders bryst selv hylle til -
det er en kjærlig tanke.

H. Wergeland.

27. Det bødes der for.

Johan Backer Lunde.

Lento.

1. Det bø-des der for i lan-ge aar, som kun varen stakket glæ-de; det

smiler man frem i en flyg-tig stund, man bort kan i aar ei græ-de.
(i vers 3: ser, øi - ne som sugende strøm-me.)

Der rinder sorg, der rinder harm af roser rø - de.

2. Der ages paa lykkens gyldne hjul
saa fast, at en intet sanser;
men sorgens trælsomme, tunge læs,
det venter os dog, naar vi standser.
Der rinder sorg o. s. v.

3. Der leves i lyst som halvt i drøm,
men sorgen har ingen drømme;
med vaagne øine den paa dig ser,
øine som sugende strømme.
Der rinder sorg o. s. v.

4. Ei smilet vil lyse din dag iseng,
men taaren har gode stunder,
thi smilet er glands kun af det, der er,
graad skyggen af det, der gik under.
Der rinder sorg o. s. v.

J. P. Jacobsen.

28. Det var slik en vakker solskinsdag.

41

R. Nordraak.

mf

1. Det var slik en vak-ker sol-skinsdag, jeg kun-de ik-ke væ-re in-ne; jeg rang-led' til skogs, la mig att og bag, og

p *langsommere* *mf*

vug-ged, hvad kom i min-ne; men der krøb maur, og der stak myg, og

cresc. *a tempo*

klæg-gen var snøg og hvep-sen styg.

2. Det var slik en vakker solskinsdag, jeg kunde ikke være inne; jeg gik paa en eng, la' mig att og bag og sang, hvad som faldt i sinne; da kom der orme, tre alen lang', at sole sig lidt, - og jeg la' paa sprang.
3. Det var slik en vakker solskinsdag, jeg kunde ikke være inne; jeg gik i en baad, la' mig att og bag og lod den for strømmen rinne. Men solen stak, saa min næse sprak; d'er maade med alt, og paa land jeg trak.

4. Det var slik en vakker solskinsdag, jeg kunde ikke være inne; saa la' jeg paa fossen i store slag; der var nu vel fred at finne! Men solen skinned, saa druknede jeg, - har du skrevet visen, saa er det ikke mig.

Bj. Bjørnson.

29. Du grønne glitrende træ, god dag!

Andante semplice.

Edv. Grieg.

p

1. Du grøn - ne glit - ren - de træ, god dag! Vel -

kom - men, du som vi ser saagjer - ne, med ju - le - lys og med

rit. *a tempo pp molto tranquillo*

nor - skeflag og høit i toppenden blan - ke stjerne! Ja den maas kinne, for

den skal minde os om vor Gud.

2. Den første juli i et fremmed land
sin store stjerne Vorherre tændte;
den skulde vise vor jord, at han
den lille Jesus til verden sendte.

I stjerneglansen
gik engledansen
om Betlehem.

3. Om Jesusbarnet fortalte mor
saamangen aften, vi sad herhjemme;
vi kan hans bud og hans milde ord,
vi ved, at aldrig vi dem maa glemme.

Naar stjernen skinner,
om ham os minder
vort juletræ.

Johan Krohn.

30. Du Herre, som er sterk og stor.

Edv. Grieg.

Andante religioso.

1. Du Her-re, som er sterk og stor, du ver-ge vo-re fæ-dres jord! Vær

du vort skjold i fred og strid, i sorgens og i glæ - dens tid.

2. Her ser vi hvad os huger bedst,
her har vi hvad vi elsker mest,
det land ei findes fjærnt og nær,
som er for os, hvad dette er.
3. Ja skjærm, o Gud, vort kjære land,
fra fjeld til fjeld, fra strand til strand,
sænk over det din milde vagt
lig morgendugg paa engen lagt.
4. Du verne og velsigne hver
som er det tro og har det kjær;
men den som øde vil dets fred
ham slaa du i din vælde ned.
5. Du løfted det af mørke op
som blomsten af en lukket knop,
til sidste stund, du Herre Gud,
lad det i lys faa vokse ud.
6. Men lysæt er dit eget ord,
en sol for himmel og for jord;
lad den i al sin glans faa staa
og aldrig mere fra os gaa.

Efter Runeberg ved Nordahl Rolfsen.

31. Du spørger, mit barn, efter broder din.

Moderato.

Johan Halvorsen.

SOLO.

mf

1. Du spørger, mit barn, efter broder din; han gan-ger for Dan-mark at

stri-de. Paa flaaden, som seylar ad sun-det ind, han stan-der sin

fa-der ved si-de: Gud den-nem be-va-re! Det har ingen fa-re: De

stæv-ner til slag un-der Da-ne-brog. Gud den-nem be-va-rel Det

har in-gen fa-re: De stæv-ner til slag un-der Da-ne-brog.

2. Og rinder der dage og rinder der aar,
forinden de kommer tilbage,
om sorrig og sult os tilhuse gaar,
vi har intet ret til at klage.
1: Og staar de i fare,
saa kan jeg kun svare:
For Danmark de staar under Danebrog.:|
3. Naar krigen saa slutter, er nøden endt,
da gaar vi dem glade tilmøde,
og skulde det tyngste af alt være håndt,
at begge for flagget fik bøde,
1: da kan jeg kun svare:
Det har ingen fare,
de kommer jo hyllet i Danebrog.:|

J. B. Bull.

32. Du vaarens milde, skjønnne barn.

Edv. Grieg.

Allegretto dolcissimo.

p

Du vaarens mil-de, skjønnne barn, tag vaarens før-ste blom-me, og

kast den ei, for-di du ved, at somrens ro-ser kom-me. Ak

vist er som-ren lys og smuk, og rig er li-vets høst, — men

poco rit.

vaa-ren er den dei-lig-ste med el-skovs-leg og lyst.

a tempo
pp

Og du og jeg, min ran - ke mø,

mf

staar jo i vaa-rens rød - me; saa tag da min blomst, men

dim. e poco rit.
p

giv i - gjen dit un - ge hjer - tes sød - me.
John Paulsen.

Ed. *

33. Duva settø se paa liljankvist.

Andante. *Valders.*

1. Du - va set - tø se paa lil - jan - kvist, Gud at

raa - de; ho syn - gø so vak - kert um

Je - sum Christ, Her - re Gud sen - nø us sin naa - de.

2. Aa høyr du Torø liti, e tala te de,
aa lyste du at følgje òr lande mæ me.
3. Koss kan e or lande følgje mæ de,
ein kungeson i Engeland ha beyla te me.
4. Torø liti fæk ilt før tuppen gol
aa vart no dau før uprenner sol.
5. Saa bar dei likø ette væge fram;
dei tølvs Gudsengla føre rann.
6. Saa bar dei likø in paa kjyrkjegølv,
i himmerike ringi dei klukkudn tølvs.
7. Torø liti ho prilla paa døre mæ fingadn smaa,
o kjære jomfru Maria luk løkø ifraa.
8. Jomfru Maria sto up taa sin ejøn stol;
Vekommen Torø liti, trøytt aa mo.
9. Inkji æ e saa trøytt, inkji æ e saa mo,
Gud at raade,
ei liti kvilestund va fulla go,
Herre Gud sennø us sin naade.

34. Dæ bur naa ein bonde inkje langt herifraa.

Sillegjord.

Andantino.

1. Dæ bur naa einbon-de in-kje langt her-i-fraa, aa han som hei-ter naa

Stein, aahan he-ve seg dei sø-ni-netolv, men in-gjen æ sli-ke som

ein. Aa dæ ænaa ful-la eg, sa' han un-ge Raamund.

2. Dei tener seg uti kongjens gar
han Homlung aa so han Kaare,
men ingjen er slike som unge Raamund,
fe han ber hjarta af staale,
aa de æ no inkje af staal, sa' han unge Raamund.

3. Dæ bur no eit troll uti bergjo nor,
som vilde kongsdottri herje,
aa kongjen han viste seg ingjo raa,
hoss han sille dotter si berje.
Eg skal hena fulla verje, sa han unge Raamund.

35. Eg elsker dei voggande tonar.

Chr. Lepsæe.

Andante.

1. Eg el - skar dei vog - gan - de to - nar og all den
 2. Og den, som med mod - seg ven - de, mot det, som var
 3. Eg el - skar li - vet, som strøy - mer med vo - ner i

bren - nan - de hug. Eg el - skarkvar song, som
 vandt aa naa, og hjar - ta, som sor - gi
 un - ge barm, eg el - skar li - vet, som

ljo - mar, og kvarteit barn, eit barn, som log, eg el - skarkvar
 kjen - de, og en - daa, en - daa kan so - li sjaa, og hjar - ta, som
 gløy - mer all liv - sens, liv - sens sut og harm, eg el - skar

song, som ljo - mar, og kvarteit barn, eit barn, som log.
 sor - gi kjen - de, og en - daa, endaakan so - li sjaa.
 li - vet, som gløy - mer all liv - sens, liv - sens sut og harm.
 Hilde.

36. Endnu et streif kun af sol.

Poco lento.

Agathe Backer Grøndahl.

First system of the musical score. The treble clef staff has a key signature of two flats (B-flat and E-flat) and a common time signature. The bass clef staff follows. The tempo is 'Poco lento'. The first measure is marked *rf*. The lyrics are: 'End-nu et streif kun af sol, end-nu en'.

Second system of the musical score. The lyrics are: 'luft-ning fra hav. End-nu et smil fra min kjærlig-hed, kom saa'.

Third system of the musical score. The lyrics are: 'død, kom ha - ste - lig! End kun et blik fra min ven,'.

Fourth system of the musical score. The lyrics are: 'end-nu et tryk af hans haand, end-nu en lyd af de'.

Fifth system of the musical score. The lyrics are: 'kjendte trin! Kom saa, kom, du bed-re land! End-nu en in-derlig'.

bøn til Kri-stus, at han mig fø-re vil, mens jeg

van-drer op ad den gyld-ne sti, kom saa, kom, o_e-vig-hed! Sommerset.

37. En visestub.

Allegretto.

Holmestrand.

38. Fold dig ud, vort gamle mærke.

Ole Olsen.

Allegro moderato.

f *mf*

1. Fold dig ud, vort gam - le mær - ke, e - vig un - ge san - ger -
 2. Frem - ad o - ver ti - dens bøl - gel San - gens søn - ners vrig - ter
 3. Løft da høit vor san - ger - fa - ne! Fylk om den en ungdoms -

f *f*

flag! Gjør de ve - ke vil - je - stær - ke,
 øi, Nat - tens mulm kan maa - let døl - ge,
 vagt! Lad den straa - le paa vor ba - ne

mf *f* *mf*

naar du løf - tes for vor sag! Lær os seigt som e - gens
 tro - fast vi - ser du os vei. Dig - tets syn med kla - re.
 al - tid kjækt og u - for - sagt! Du - gen rød skal til det

kvi - ste hol - de ud med mo - digt bryst!
 øi - ne klø - ver taa - gens al - fe - spind,
 fjer - ne brin - ge bud, som bau - nens brand,

f styrk os, skjærp vort blik, brin - ge bud,
ff styrk os, skjærp vort blik, brin - ge bud,
 styrk os, at vi al - drig mister skjærp vort blik, naa - ti - dens læg - ne
 at den un - ge slægt vil vær - ne

CODA.
 haa - bets gla - de sang - fugl - røst!
 slø - rer i - de a - lets tind!
 fri - hed, kon - ge, fæ - dre - land!
 Fold dig ud vort gam - le

mær - ke!
 Fold dig ud, vort gam - le mær - ke!
Red. (Fold dig ud!)* *Red.* (Fold dig ud!)*

Fold dig ud! Fold dig ud! Fold dig ud!
 F. Bauditz.
ff
Red. *

39. Fram, Østerdøler, fram!

Med udpræget rytme, men ikke for hurtig.

Johan Halvorsen.

The first system of the musical score is in 2/4 time, key of D major. It features a piano introduction with a melody in the right hand and a rhythmic accompaniment in the left hand. Dynamics include *mf*, *ff*, and *f*. The melody consists of eighth and sixteenth notes, while the accompaniment uses chords and eighth notes.

The second system continues the piano introduction. It includes a vocal entry marked '1. Fram Ø-ster-dø-ler' in the right hand. Dynamics include *f* and *mf*. The melody continues with eighth and sixteenth notes, and the accompaniment provides a steady rhythmic base.

The third system contains the vocal line with the lyrics: 'fram, me vil u - ta skam ver - je ga - mal, go fe - dra - jor.' The piano accompaniment continues with chords and eighth notes. Dynamics include *f* and *mf*.

The fourth system contains the vocal line with the lyrics: 'Væl trengsdæmandsverk, motaa han-da sterk, skal me ve-ra'. The piano accompaniment continues with chords and eighth notes. Dynamics include *f* and *mf*.

The fifth system contains the vocal line with the lyrics: 'frit folk i nord. Ligg dæ nokon lu - rar, vil os ha-va fat,'. The piano accompaniment continues with chords and eighth notes. Dynamics include *f* and *mf*.

cresc. me skalslaadeg, so du skal 'kje koma att. Me skal deglova

f *broadt*

accel. trygt, du skal sjaa d'er dygdbaad i by og bygd. gror.

rit. molto *ff* *ff*

1-3. 4.

Ed. *

2. Hau, slik ein kubbe seig
skal 'kje nokon bleig
faate klomna sund
ret so snart.
Jau, dæ er godt nok to,
kunn' dæ berre gro,
kunn' dæ berre faa
seg paa fart.

Lett paa foten karar! Take dykk paa tak!
For du maa nok tru, han inkje fer i mak!
Kor han so kom fraa, han
som vild' lyse bann
over Norigs land.

3. Sjaa, dæ er Norigs hær:
kvar som byrse ber
aa kan bruke rett
hand og fot.
Høyr! høyr, for kvast dæ smell,
dæ er ungdoms eld -
den trur eg er vand
staa imot.

Gjenom heile dalen gjeve dæ ein dur,
attimillom ljomar dæ fraa honn aa lur:
Gutar, som sprækast gaar,
menn mæ graana haar -
kvar med rifle staar.

4. Spør's dæ so ymist au,
dæ har inga nau,
me skal lære folk
halde fre.
Her fins dæ skarpe skot,
aa me sigtar gott -
gjenne liv aa blo
vaage me.

For dette land aa folke likar eg,
inkje noko veit eg da for gjævt aat deg.
Her er vor fedra-jor,
her bur far aa mor,
her vaar framti gror.

40. Goddag naa far i huse.

Andantino.

Romerike.

mf God - dag naa far i hu - se, naa maa du væ - re *p* blil naa har je vor i

fjo - se aa frid te daat - ter di. Ei maadu me a neg - te, du

maa ei væ - ra vil, la me faa a te æg - te, saa ja - men var du snil.

41. Godnat, godnat! Kryb under dit dækken.

Rolig.

Per Lasson.

pp Godnat, god - nat! Kryb un - der dit

rit. *a tempo cresc.*

dækken, med nel - lik - ker stukket og ro - ser be - sat, med

f *rit.* *p a tempo*

sølv - hvi - de bla - de fra brin - gebærhækken. I - mor - gen tid - lig, hvis

rit. *accel.*

Gud saa vil, væk - kes du op, hvis Gud saa vil,

p a tempo *p* *p*

væk - kes du op af fug - le - nes spil. Godnat, god -

pp *ppp*

nat, god - nat, god - nat, god - nat, god - nat!

H. Wergeland.

42. Gud signe vaart dyre fedraland.

Andante.

Einar Melling.

1. Gud sig-ne vaart dy-re fe-dra-land og lat det som ha-gen
 blø - mal Lat ly - sa din fred fraa fjell til strand og
 vet-ter fyr vaar - sol rø - mal Lat fol-ket som brø - der
 sa - man bu, som krist - ne det kann seg sø - ma.

2. Vaart heimland i myrker lenge laag
 og vankunna ljøset gjøymde.
 Men Guð, du i naade til oss saag,
 din kjærleik oss ikkje gløymde.
 Du sende ditt ord til Norigs fjell,
 og ljøs yver landet strøymde.

3. No er det i Norig atter dag
 med vaarsol og song i skogen.
 Um sædet enn gror paa ymist lag,
 det brydder daa etter plogen.
 So signe daa Gud det gode saad,
 til groren ein gong er mogen.

Elias Blix.

43. Gutten oppi bakken, han vil je ha.

Allegretto.

Kvikne.

44. Ha du set nokor gamal kjerling.

Springdans,

arr. af Agathe Backer Grøndahl.

Allegro.

Ha du set no-kor ga-mal kje-ring, gjekk i gar-om aa ka-ra

tull? Ha du set no-kor ga-mal kje-ring, gjekk i

gar-om aa ka-ra tull? Ha du set no-kor ga-mal

kje-ring, gjekk aa ka-ra slik en vak-ker tull? Ha du

set no-kor ga-mal kje-ring, gjekk aa ka-ra slik en vak-ker tull?

45. Halling.

61

Moderato.

Aamot.

The first system of musical notation for '45. Halling.' consists of two staves. The top staff is in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 2/4 time signature. It begins with a piano (*p*) dynamic marking. The bottom staff is in bass clef with the same key signature and time signature. Both staves feature eighth-note patterns and some tied notes.

The second system of musical notation continues the piece. The top staff has a *cresc.* (crescendo) marking. The bottom staff has a *f* (forte) marking. The notation includes various rhythmic patterns and ties.

The third system of musical notation shows the continuation of the melody and accompaniment. The top staff has a piano (*p*) marking. The bottom staff features a *f* (forte) marking. The piece maintains its 2/4 time signature and two-sharp key signature.

The fourth system of musical notation continues the composition. The top staff has a *cresc.* (crescendo) marking. The bottom staff has a *f* (forte) marking. The notation includes various rhythmic patterns and ties.

The fifth system of musical notation continues the piece. The top staff has a *f* (forte) marking. The bottom staff has a *dim.* (diminuendo) marking. The notation includes various rhythmic patterns and ties.

The sixth system of musical notation concludes the piece. The top staff has a piano (*p*) marking. The bottom staff has a *f* (forte) marking. The notation includes various rhythmic patterns and ties.

46. Halling.

Allegretto.

The musical score for "46. Halling." is written for piano and bass. It begins with a treble and bass staff in A major (three sharps) and 2/4 time. The tempo is marked "Allegretto." The first system starts with a *mf* dynamic and a repeat sign. The second system continues the melody and bass line. The third system features a first ending marked "1." and a repeat sign. The fourth system begins with a second ending marked "2." and a *p* dynamic. The fifth system returns to a *mf* dynamic. The sixth system concludes with a first ending marked "1." and a second ending marked "2." The score is punctuated by several repeat signs and first/second ending brackets. Pedal markings "Ped." and "Ped." with an asterisk are placed below the bass staff at various intervals.

47. Halling.

Moderato.

Urskoug.

p *mf*

Red. * Red. * Red. *

48. Han Ole han tjente i konningens gaard.

Andante.

Valders.

p

Han Ole han tjente i konningens gaard, der

tjen-te han for klæ-der og for fø-de, so fik han eit brev i-fraa

ro-sen-de-lund, som si-ger, at hans kjæ-re-ste var dø-de.

49. Hei, so dansa jenta mi.

Baadnlaat fra Valdars,
arr. af Agathe Backer Grøndahl.

Allegretto.

pp dolce *p*

Hei, so dan-sa

Ed.

The first system of musical notation is in 3/4 time, key of B-flat major. The piano part (left hand) features a continuous eighth-note accompaniment. The vocal part (right hand) begins with a whole rest for three measures, followed by a half note G4 and a quarter note A4 in the fourth measure, with the lyrics 'Hei, so dan-sa'.

jen-ta mi, sylv-spen-te sko paa fØ-tØ si, kal-lØ-manktrøy-Ø

The second system continues the melody. The vocal line has four measures with lyrics: 'jen-ta mi, sylv-spen-te sko paa fØ-tØ si, kal-lØ-manktrøy-Ø'. The piano accompaniment remains consistent.

had-dØ o ny, ja du maa tru dæ dok-kØ-ty, jen-ta mi,

The third system continues the melody. The vocal line has four measures with lyrics: 'had-dØ o ny, ja du maa tru dæ dok-kØ-ty, jen-ta mi,'. The piano accompaniment remains consistent.

dim. *pp*

tral-la-la, tral-la-la, tral-la-la, tral-la-la.

The fourth system features a melodic variation. The vocal line has four measures with lyrics: 'tral-la-la, tral-la-la, tral-la-la, tral-la-la.' The piano part has a melodic line in the right hand and accompaniment in the left. Dynamics include *dim.* and *pp*.

sost. *sost.*

The fifth system concludes the piece. The vocal line has four measures with lyrics: 'tral-la-la, tral-la-la, tral-la-la, tral-la-la.' The piano part has a melodic line in the right hand and accompaniment in the left. Dynamics include *sost.* (ritardando).

50. Helligt er studentens kald.

65

Allegro moderato.

C. Kreutzer.

1. Hel-light er stu-den-tens kald! I de var-me ungdoms da-ge træ-der

han i templets hal, der nu aandensdaab at ta - ge. O-ver ham, i

høj-en kor, gaardesvundneslægters ta - le, al-na-turens dy-be ord

hørerhæni lyse sa - le. Helligt, helligt er stu-dentens kald.

2. Men, vil han de ord forstaa,
maa han lære dybt at tænke,
i hans barm, fra troens blaa,
kraft og alvor maa sig sænke.
Ungdomsfrejdig, andagtsfro,
kan han da mod maalet vandre,
hvor de store aander bo,
som ej tid, ej død forandre.

3. Oprejst hoved, ydmygt sind,
haand i haand lad os da skride
under templets buer ind,
dybt at granske, stærkt at stride! -
For vor tro, vort fædreland,
for vort ungdomshaab, det skønne,
fremad, brødre, som een mand! -
Kransen vil den kjække lønne! -

A. Munch.

51. Hvad skal fru en i livet ha den første dag?

Regle fra Kristianssandsstift,
arr. af Agathe Backer Grøndahl.

Allegretto.

Hvad skal fru - en i li - vet ha den før - ste dag?

*) 14. 13.
Fjor-ten munker med hat-ter paa; tret-ten munker med

12. *cresc.* 11.
kap-per paa; tolv kar - le, som e - re slag - ne; el - le - ve

10.
pi - ger, som e - re be-drag-ne; ti tøn-der tyndt øl;

*) Spørgsmaalet gjentages for hvert vers med forandring *1ste dag, 2den dag, 3dje dag.* o.s.v. Derefter fortsættes ved 1ste vers fra tallet 1, ved 2det fra 2, ved 3dje fra 3 o.s.v. altid helt til slutningen.

9. *cresc.* 8. *f*

ni sva-ner med de - res dun; ot - te ma - jo - rer med

7. 6.

de - res ka-lun; syv se - no - ber; seks pund sko - ver og

5. 4.

fem fin - ger flesk; fi - re pøl - ser og

3. 2.

tre ka - pu - ner; to par æn - der og fød - der - ne med, og

1. *f sost.*

et par hol - land - ske du - er.

52. Hver glædesstund du fik paa jord.

Molto andante.

R. Nordraak.

p 1. Hver glæ-des-stund, du fik paa jord, be-

ta - les maa med sorg. Om fle-re føl-ges ad, saa tro, de

gi - ves kun paa borg. Der kom - mer snart en

smertens tid med suk for, hvad du lo; den læg-ger ren-tes

ren-te til med af - drag i din tro. Ma - ry An - ne,

Ma - ry An - ne, Ma - ry An - ne, Ma - ry An - ne, du skul-de ik-ke

smi-let, du, saa græd jeg ik-ke nu, saa græd jeg ik-ke

nu.

1. 2. Gud *pp*

2. Gud hjælpe den, som ikke kan
 gi' kun sin halve sjæl;
 der kommer ogsaa tid, da han
 maa tage sorgen hel.
 Gud hjælpe den, som var saa glad,
 at han ej glemme kan,
 Gud hjælpe den, som tabte alt,
 men ikke sin forstand.

Mary Anne, Mary Anne,
 Mary Anne, Mary Anne,
 alt i mit liv, jeg plante fik,
 frøs ud, dengang du gik.

Bj. Bjørnson.

53. Hvor i verden jeg gaar.

Allegretto.

L. M. Lindeman.

1. Hvor i ver-den jeg gaar, om i syd, om i vest, det er
 dog ej min hjem - li - ge strand; thi det
 fjeld, som jeg saa i min barn-dom, er bedst: jeg er
 stolt af mit fæ - dre - ne - land.

2. Ofte synger en fugl om den dejlige frugt
 fjernt i syd over bølgenes vej,
 ak, hans stemme er sød, og han lover saa smukt—
 ol men tro ham, o, tro ham dog ej!

3. Har du hjerte dertil, prøv at gaa, prøv at gaa
 for dig selv i det fremmede land!
 O! hvor snart vil da taaren i øjet dig staa
 for det hjem, som ej glemme du kan.

4. Du vil savne den jord, hvor din moder har grædt,
 hvor som barn du i skovene sang.
 I det land, hvor din fader til jorden er stedt,
 vil du længes at hvile engang.
5. Hvor i verden du gaar, om i syd, om i vest,
 det er dog ej din hjemlige strand.
 thi det fjeld, som du saa i din barndom, er bedst,
 og dit liv er dit fædreneland.

A. Munch.

54. Hvor ska man troskab finde.

Andante.

Valders.

Hvor ska man tro-skab fin - de, den er vist rar at

faa, den er ei faa blandt ven - ner, som man kan li - de

paa; thi den, som man for bedst og tror, der of - te stør - ste

falsk-hed bor, saa snar-lig han be - dra - ge i gjerning og i ord.

55. Hør det kalder, hør det lokker.

Allegro.

Folkemelodi.

p

1. Hør det kal-der, hør det lok-ker, hør det mil-de som-mer-

mf

bud! Bo-gen bort nu! Fod paa nak-ken! Nu det gaar til sko-ven

p

ud. Med den vev-re laks i fos-sen, med den vil-tre gjed paa

fjeld, duk-ke vi i el-ve-dy-bet, springe vi i bak-ke-held.

2. Frisk nu, eventyret vinker!
i den klare sommernat
hist, hvor orekrattet dufter,
har en alf os stævne sat.
Er du ræd, saa hold dig hjemme;
har du mod, saa kom, følg med!
Alfen ejer kongens skatte,
alfen skjænker dig – hvem ved!

3. Naar vi saa skal atter samles,
fugle lig i fangebur,
bringe vi vel skatte med os,
gaver fra en rig natur.
Frisk da, gutter! Hør det lokker,
hør det kjære sommerbud!
Bort fra bogen, fod paa nakken!
Nu det gaar til skoven ud!

P. A. Jensen.

56. I ensomme stunde.

Andantino.

Ole Bull.

1. I en - som - me stun - de, naar det er tyst, da
blø - der en vun - de dybt i mit bryst. Og
gam - le min - der duk - ker at - ter frem. Tids -
bøl - ger mer ej luk - ke o - ver dem, o - ver dem.

2. Mit højtstemte hjerte
fordum gav klang,
til engang i smerte
strengene sprang.
Nu livet mig omflyder
som et hav,
og uden suk jeg lyder
dagens krav.

3. Dog enkelte stunde,
naar det er tyst,
lad bløde den vunde
dybt i mit bryst!
Lad gamle minder dukke
atter frem,
til dødens taager lukke
over dem.

M. J. Monrad.

57. Ikonn sto paa vollen aa slo.

Andante.

Folkeviser.

I - konn sto paa vol - len aa slo, hør - de du, kor de
 snør - de? skjæ - ra læ - ste, kraa - ka drog, aa
 lil - le pu - se - kat - ten han kjær - de.

58. I rjukande uver og fjukande vind.

Allegro.

Hardanger.

I rju - kan - de u - ver og fju - kan - de vind, i

fjo - ren eg bau - ta, før eg kom her-ind, aa sjo - en han

sto i ei rø - ra; men rett som eg va no ein

mo - le i - fraa, daa haur' eg da ljo - na aa

dun - dra i skraa, da brast so ein dott for mit øy - ra.

59. Jeg er en fattig lirendrejer.

(Af „Olaves Pedersens viser“.)

Allegro moderato.

1. Jeg er en

The first system of the musical score. It features a treble and bass staff in G major (three sharps) and common time. The treble staff begins with a piano introduction consisting of eighth-note runs. The vocal melody enters on the second measure with the lyrics '1. Jeg er en'.

fat - tig li - ren - drej - er, som kun min li - re -

The second system of the musical score. The vocal melody continues with the lyrics 'fat - tig li - ren - drej - er, som kun min li - re -'. The piano accompaniment provides a steady eighth-note accompaniment in the bass and a more active line in the treble.

kas - se ei - er, men in-gen fat - ter, aa in-gen

The third system of the musical score. The vocal melody continues with the lyrics 'kas - se ei - er, men in-gen fat - ter, aa in-gen'. The piano accompaniment continues with its eighth-note accompaniment.

skat - ter, hvor høit jæ har op - of - ret

The fourth system of the musical score. The vocal melody concludes with the lyrics 'skat - ter, hvor høit jæ har op - of - ret'. The piano accompaniment provides a final accompaniment.

2. Fra by til by jeg vandrer ene,
og lite er der overalt aa kjene,
saa me kreditten
aa me profitten
gaar 'e sku overmaade skidt.
3. Jeg er jo stærk, jæ kunde godt arbejde;
o tro kun ei, at jeg er bleven lei de'l
jæ kunde leve
høit som en greve,
min arm er stærk, aa stærk min hele krop.
4. Men kunsten, kunsten fremfor alt i verden!
for den er alt mit ærbe, al min færden;
ja kunsten leve,
for kunsten stræve
aa dreie lira skal jæ til min død.
5. De mensker er saa utaknemmelege,
di priser ei min iver, nei de sige,
at jeg er doven,
at derfor loven
mig burde skikke straks tor landet ud.
6. Men jeg er gla, thi jeg har den bevidsthed,
at gamle Norge er e' kjærli fristed
for alle dom, som
er inte glømsom,
men tjener kunsten trofast til sin død.
7. Jeg er en fattig lirendreier,
men jeg er ingen lurendreier,
jeg ikkun tager
hvad de' behager
dig, ædle publikum, at give mig.

Alfr. Sinding - Larsen.

60. Jeg heter Anne Knutsdatter.

Folkevisø.

Allegretto.

mf

1. Jeg he - ter An - ne Knuts - dat - ter, Ka - ri er min mor, og
 2. Ja plad - sen lig - ger høit, høit op - pe i en ur, tæt
 3. Om som - ren er det mo - ro at gaa og pluk - ke bær i
 4. Og far han er en kram - kar, som stræ - ver flit - tig nok og

Truls han er min bror. Vi har en li - den plads, hvor
 un - der fjel - dets mur, og det er just saa vidt, at
 mund og næ - ver kop. Paa stu - e - ta - get vok - ser to
 rei - ser vidt om - kring; og mor hun pas - ser hu - set, jeg

Red. * *Red.* * *Red.* *

in - gen skul - de tro, at no - gen kun - de bo. Og
 vi paa sim - pel vis kan fór to kyr og gris. Og
 un - ge hæg - ge - træ, som gjy - ten tyg - ger op. Og
 spin - der paa min røk, men Trulsgjør in - gen

Red. *

plad - sen he - ter U - ren, Lu - ren, Him - mel - tu - ren, Stein - røs,
 ky - ra he - ter Dag - ros, Fag - ros, gam - le Fag - ros, gri - sen
 gjy - ten he - ter Snyg - gen, Styg - gen, Lur - ve - ryg - gen, hø - nen

4.

Stein-røs, Svel-ti - hell
he-ter Gis, Gis, Gis!
he-ter Tip, Tip, Tip!

Tales:
ting. (For han er Men
bare fire aar gammel.)

hø-nen he-ter Tip, Tip, Tip, og
gri-sen he-ter Gis, Gis, Gis, og

ky-ra he-ter Dag-ros, og
gam-le, gam-le Fag-ros, og

ritard.

gjø-ten he-ter Snyg-gen; og
plad-sen he-ter U-ren,

Lu-ren, Him-mel - tu ren, Stein-røs, Stein-røs, Svel-ti - hell

61. Jeg kunde slet ikke sove.

Andantino.

H. Kjerulf.

1. Jeg kun - de slet ik - ke

Below the staff: Ped. * Ped. *

so - ve for nat - ter - ga - lens røst,

Below the staff: Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

som fra de dunk - le sko - ve sig træng -

Below the staff: Ped. * Ped. * Ped. *

- te til mit bryst. Jeg aab - ne - de vin - du - et

Below the staff: Ped. *

stil - le og stir - red i mul - met hen og

Led. * Led. * Led. *

lod hver el - skovs - tril - le mig syn - ge, mig syn - ge om

Led. * Led. *

dig i - gjen.

Led. *

2. Et posthorn fra det fjerne,
et suk af nattens vind,
et glimt af en ensom stjerne
vakte mit stille sind.
Dit billed sagte hensvæved
paa nattens baggrund huldt;
mit hjerte sitred og bæved
længsel- og smertefuldt.

3. Min tanke jeg dig sendte,
jeg sendte dig mit blik,
ak, hvor mit hjerte brændte,
at intet svar jeg fik;
kun pust af nattevinden
fra grenen hist et vink,
den kolde dug fra linden
og stjernens kolde blink.

4. Du tænker vel, jeg har glemt dig?
men, tro mig, om du kan,
jeg har i hjertet gjemt dig
og skal over gravens rand,
trods dødens bitre kulde,
hinsides livets kyst,
bære dit navn, det hulde,
prentet dybt i mit bryst.

Chr. Winther.

62. Jeg saa enlig gik engang.

Allegro.

Valders.

mf

Jeg saa en - lig gik en - gang ud - i skog og

en - ge. Hør - te jeg en ug - le - sang,

p

stod og lyd - de læn - ge. Tænk - te jeg: hvad

er det her? mens jeg ik - ke ug - læn ser,

f

som saa ynke - lig hy - ler, som saa ynke - lig hy - ler.

63. Jeg synger for min lille ven.

Per Winge.

Andante.

p

1. Jeg syn-ger for min lil-le ven, og
syn-ger si-den om i-gjen; for sølv og guld jeg syn-ger ei, jeg
synger barebarnfor dig, jeg synger barebarnfor dig. godt

2. Jeg synger bare denne sang,
som jeg har hørt saa mangen gang,
da jeg var liden, jeg som du,
og hjælpeløs, som du er nu.!

3. Kom hid, kom hid, kom hid Jon Blund,
kom hid til gaarden vor en stund!
Kom hid og ud i slæden bær
min vesle gut saa fin og skjær.!

4. Saa maa du kjøre varlig dal
kjør did, hvor drømmen kommer fra,
hvor berget er af bare guld
og sprækken er af perler fuld.!

5. Stig frem, stig frem til vuggen du,
og bøj dig over barnet nu,
og naar du har i fang det faat,
saa lad det sove sødt og godt.!

Finsk vers efter Raf. Herzberg
ved N. Rolfsen.

64. Jesus Kristus er opfaren.

Lento.

Valders.

p

Je - sus Kri - stus er op - fa - ren o - ver

al - le eng - le - ska - re. Him - len ind - gan - gen

p

og tog saa fængs - let fan - gen.

mf *pp*

Ky - ri - e e - lei - son.

65. Jesus mig alting er.

Räulandstrand.

Andante.

Je-sus mig al-ting er. In-gen slags ska-de er mig for svær.

Naar jeg end-og-saa det bed-ste skal la - de, og ham kun har.

Ti-me-lig er kun et laan el-ler lei - e, og slip-pes maa.

Til og fra gaar det u - tal - li - ge vei - e. Ei lad det gaa.

Je-sus mig al-ting er. In-gen slags ska-de er mig for svær.
Brorson.

66. Kan det trøste lidt at tænke.

Moderato.

Halfdan Kjerulf.

SOLO.
p dolce

1. Kan det trø - ste lidt at tæn - ke, at et hjer - te, ær - ligt,

tro, bun - det ved mag - ne - tisk læn - ke, vaa - ger ved dit hjer - tes

bo, vaa - ger ved dit hjer - tes bo. Kan det

trø - ste, kan det trø - ste, kan det trø - ste?

2. *SOLO.* Kan det trøste lidt at vide,
at det lever kun for dit?
at naar du en kamp maa lide,
hør der ingen fred i mit.!

KOR. Kan det trøste?

3. *SOLO.* Kan det trøste lidt at høre,
at naar du er uden ro,
maa det dybt mit sind berøre,
h: saa vi sukke begge to?!

KOR. Kan det trøste?

Chr. Winther.

67. Katta ligger under ovnen sjuk.

Moderato.

Kragerø.

p

Kat-ta lig-ger un-der ov-nen sjuk; hu har saa vondt u - ti

au - a. I - mor-ra vil hu dau - a, i -

mor-ra vil hu dau - a. Aa hau hau, aa

hau hau, naa æ kat - ta dau, dau.

68. Killa bukk, Killa blakk.

Folkevise.
Arr. af Kjerulf.

Allegretto.

Kil-la bukk, Kil-la blakk, Kil-la li-ten, Ne-va-tapp, Ro - sa,

Dok-ka, Nyk-la, Sok-ka, Stor-spe-na, Spjau-till, Fa-ger-leik,

poco più moto *dim.* *pp*
Spe-le-man burt i fjel-lom.
poco marcato
Kil-la bukk, Kil-la blakk, Kil-la li-ten,

Ne-va-tapp, Ro - sa, Dok - ka, Nyk - la, Sok - ka,

poco più moto *dim.*
Spe-le-man burt i fjel-lom.
rit.
Stor-spe-na, Spjau-till, Fa-ger-leik,

69. Klavakonas mars 3die dag i brylluppet.

89

Moderato.

Surendalen.

The musical score is written for piano and treble clef. It is in 2/4 time and the key of D major (indicated by two sharps). The tempo is marked 'Moderato.' The piece is titled '69. Klavakonas mars 3die dag i brylluppet.' and is attributed to 'Surendalen.' The score consists of five systems of two staves each. The first system begins with a dynamic marking of *mf*. The second system includes a dynamic marking of *p*. The third system features a dynamic marking of *mf*. The piece concludes with a double bar line and repeat dots. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and accidentals.

70. Klokken ringer til kirke.

Jævnt tempo.

Catharinus Elling.

1. Klokken rin-ger til kir - ke og gjø - gen rin-ger til skovs;
kir - kens stil - le tag, men

her som hist er liv sa - ligt at væ - re; sko - ven og kir - ken har
kvid - rer o - ver mar - ker og en - ge, som den vil jeg hæl - de mit

sval - hed beg - ge to og hvæl - ve sig beg - ge, og hvæl - ve sig
ho - vedmod Guds hus, men der - u - de vil jeg, men der - u - de

beg - ge Gud til æ - re. De
vil jeg slaami-ne stren - ge. Ja

1. hvæl - ve sig beg - ge Gud til æ - re.
der - u - de vil jeg slaami-ne stren -

Red. * Red. *

2. Svalenbygger re-de mod - ge.
Chr. Richardt.

71. Kom gutter, lad os drikke.

Allegro moderato.

Jølster.

Kom gut-ter, lad os drik-ke og drikke, mens vi pen-ger har, og

si-den skal vi bor-ge og væ-re li-ge gla'. Sjunger

I, sjunger I, fal-li - ral-la - la, sjun-ger I, sjun-ger I, fal-li -

rit. f a tempo
ral-la-lal Og si-den skal vi bor-ge og væ-re li-ge gla'.

72. Lad os hvirvle velkomstsangen.

Allegro maestoso e marcato.

Edv. Grieg.

f

1. Lad os hvirvle velkomstsangen, brødre, mod det gla-de tog!

To-ne højt mod mær-ke-stan-gen har-pen i dens e-get sprog!

p *fp* *cresc.*

Let paa fo-den, lys i sind, san-gerfærd, drag ind, drag ind!

San-ger-færd, drag ind, drag ind!

f

2. Ungdomssanger kjække-st sei-ler, to-nen vugger som en sø.

mf *poco rit.*

Ungdomssang er glædest bei-ler, to-nen er en dei-lig mø.

p Svul-mende for som-mervind, *fp* san - gerbaad, *cresc.* glid ind, glid *f* ind!

più f e poco ritard.
San - ger - baad, glid ind, glid ind!

f 3. Syng dig sam-men, san-ger-ska-re, i et e-nigt to-ne-væld.

In-denspredt vi at-ter fa-re, vil vi smel-te sjæl i sjæl.

p Der-for til vor *fp* to-ne-fest, san - ger-flok, vel mødt som

più f e poco a poco ritard.
bedst! San - ger-flok, vel mødt som bedst!
Sigv. Skavlan.

73. Langeleiklaat,

ette Bjørgun, daa han skulla rettast.

Andante doloroso.

Valders.

The musical score is written for piano (p) in E major (three sharps) and 3/4 time. It consists of five systems of two staves each. The tempo is 'Andante doloroso' and the mood is 'Valders'. The melody in the right hand is characterized by triplets and a steady eighth-note accompaniment in the left hand. The piece concludes with a double bar line in the middle of the fifth system.

74. Lev vel, saa vil e sigja.

Moderato.

Hallingdal.

75. Lig fjorden, som stille i maaneskin drømmer.

Langsamt.

R. Nordraak.

1. Lig fjor - den, som

stil - le i maa - ne-skin drøm - mer, ung Sol - vej-ges

mør - ke-blaa øj - e det svøm - mer i taa -

rer. Og hjer - tet det ban - ker af

øm - hed og læng - sel lig bøl - gen mod

kyst, mis - un - der i fæng - sel de
 uden Dø.

fri - fød - te tan - ker, som fløj til den

el - ske - des bryst.

pp

2. Ved stranden hun lytter, men natten gjenlyder
 saa fjernt ud fra havet, som larmer og bryder
 med skjæret. En havfrue synger
 derude sin smerte
 med smeltende klang.
 Naar længselen tynger
 for tungt paa et hjerte,
 det elsker en sorrigfuld sang.

3. Ak, vidste du, Solvejg, hvad havfruen synger!
 Det knager fra fyrrenes natsorte klynger
 lig sukke. — En gut her fra fjorde
 hun fulgte saa vide
 med elskov paa sø,
 men syd under lide
 de rydded' hans borde,
 nu maa hun i havskummet dø!

Jonas Lie.

76. Lyt nu, du ludende sanger.

Edv. Grieg.

Animato.

p

1. Lyt nu, du lu-den-de

san - ger, to - ner-nestrømmer til - ba - ge:

Varmt om dit sind ung - dommens glade fa-

lan - ger un - der dit vin-du dem ja - ge

cresc. jub - len - de ind, *rit.* jub - len-de, jub-len-de

Red. * *Red.* * *Red.* * *Red.* * *Red.* * *Red.* * *Red.* * *Red.* *

a tempo *p*

ind. Hjer - ter-nes gjen-lyd sig gyn - ger

højt i det blaa, i det sol-sit-tren-de blaa, hvor-i din

søl - ver-ne to - - ne den slyn - ger.

p

2. Smiler du ikke ved maalet,
 du, som i vintren har vugget
 foraarets tekst?
 Alt, hvad dit mod har bestraalet,
 alt, hvad dit mismod har dugget,
 nu har det vækst;
 ranker sig op om din skulder,
 fylder din favn -
 fanger i roser dit navn,
 fanger din digtnings, den koglende hulder.

3. Videre livstoget drager,
 tankerne suser som faner
 over dets vej.
 En blandt de højeste rager,
 findes paa forreste baner,
 den kom fra dig!
 Oldtidens manende rune,
 højt paa dens skaft,
 tyder, hvor du tog din kraft,
 løftende land i din ildhu, dit lune.

Bj. Bjørnson.

77. Majoren med sit hele kompani.

Allegretto.

Kristianssand.

Ma - jo - ren med sit he - le kom - pa - ni, hei kom - fal - di,

ral - di, ral - di - ra, skri - ver han dem for mæn - strin - gen bi;

Ed. *

hei kom fal - de - ra. Der staar de en

ti - me el - ler to, hei kom - fal - di ral - la - la - la - la,

skri - ver han dem, som af - sked skal faa, fal - le - ri, fal - le - ra.

78. Markje grønas, snjogen braana.

Andantino.

Gudbrandsdalen.

Mar-kje grø-nas, snjo-gen braa-na; fjell bli bært aa

lau-ve sprett, Ma-ri-ny-kjyl staar ti da-lom,

ku-e se fæ e-ta mett; alt som li-ve

byr-ja kræ-ka, bjøn-nen kjem taa hi-e fram,

ut-ur fjo-se spring for-nøg-de ku aa kælv aa sau aa lam.

79. Min lod faldt mig liflig.

Allegretto non troppo.

Chr. Cappelen.

p

1. Min lod faldt mig

lif - lig; han ag - ted mig tro og sat - te til

mf

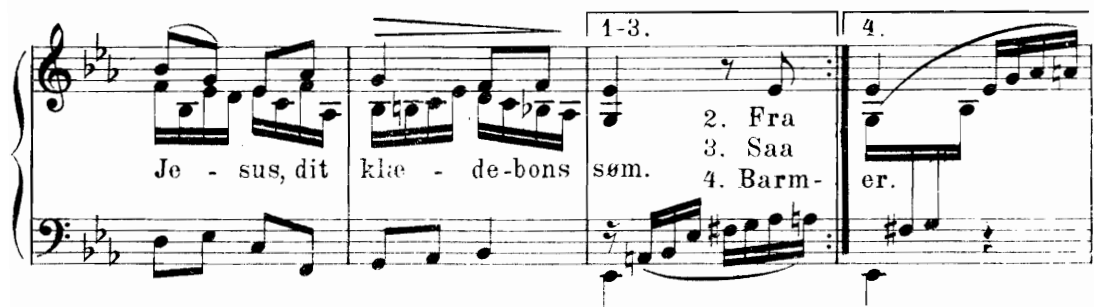
tje - ne - sten skjøn i Guds bo. Han drog mig fra

p

ver - den, det er mig en drøm. Jeg kys - ser o

Je - sus, dit klæ - de-bons søm, jeg kys - ser, o

Je - sus, dit klæ - de-bons søm. 1-3. 4. Fra 2. Fra 3. Saa 4. Barm-er.

2. Fra lathed og hovmod mig, Herre, befri,
fra usaltet tale, fra tomt hykleri!
Fra urenheds stier, fra mismod og frygt!
Ak Herre, gaa med mig, da vandrer jeg trygt!:

3. Saa vil jeg dig tjene, saa langt jeg formaar,
til skjælvende hænder, til graanende haar.
Er synden mig bedsk, falder kaldet mig tungt,
mæt du mig! mit hjerte som ørnen blir ung!:

4. Barmhjertige frelser, saa gjør mig nu sterk
og brændende til din barmhjertigheds værk.
Mit liv er i himlen, mit kors det er her.
Ak Jesus, se, din tjenerinde jeg er!:

Sigv. Skavlan.

80. Mit fulde glas og sangens raske toner.

Andante con moto.

1. Mit ful - do glas og san-gens ra-ske to - ner og vit - tig
 skjemt og mun - ter - hed, jeg sæl - ger ei for
 al - le fyr - sters kro - ner og Sa - lo - mo - ners her - lig - hed;
 thi høj - hed ei lyk - sa - lig gjør, og al - ting jæv - nes,
 naar man dør, og al - ting jæv - nes, naar man dør.

2. Et evigt navn er dejligt, kan jeg tænke,
 og det paa kviste ikke gror;
 men det mit støv i graven ei skal krænke,
 om man mig aldrig kalder stor;
 thi naar man først dernede er,
 man verdens ros og spot beler.

3. Mit ønskes maal er kun en kølig kjelder,
 hvor vinen ingen skade ta'r,
 et fad, som fyldes atter, naar det hælder,
 et hus, som tætte vægge har,
 et roligt sind, en munterhed,
 som følger mig til gravens bred.

4. Og ønsker jeg en rask og kjælen pige,
 som elsker mig – med andre ord:
 jeg ønsker mig et lidet himmerige
 paa denne syndefylde jord,
 og børn, som eje kraft og marv,
 og faa min munterhed i arv.

5. Vinranker gro, og venskabs luer brænde
 paa jorden – piger pryde den,
 og fra dens ene til dens anden ende
 jeg blomstre ser velsignelsen
 Lyksalighed er jordens maal; –
 vins, venskabs, muntre pigers skaal!

Zetlitz.

81. Moderen tala te datteren sin.

Andante con moto.

Sillegjord.

The musical score is written for piano and voice. It consists of three systems of music. The first system has three measures with the lyrics 'Mo - de-ren ta - la te', 'dat - te-ren sin,', and 'hvo bry-der'. The second system has three measures with the lyrics 'lø - vet af de', 'trær, kvi', and 'bæ - re du saa'. The third system has three measures with the lyrics 'blei - ke kjinn; saa', 'træ - der ho dug-gen af', and 'jor - den.'. The music is in a key with one flat (B-flat) and a common time signature (C). The tempo is marked 'Andante con moto.' and the composer is 'Sillegjord.'.

Mo - de-ren ta - la te dat - te-ren sin, hvo bry-der

lø - vet af de trær, kvi bæ - re du saa

blei - ke kjinn; saa træ - der ho dug-gen af jor - den.

82. Naar fjordene blaaner som markens fiol.

Andantino.

Alfred Paulsen.

p

Naar fjor - de - ne blaa - ner som mar - kens fi - ol, og

cresc. *poco rit.* *f* *p*

bræ - er - neglit - rer i spil - len - de sol, naar lil - jekon - val - len ved

mf *p*

fo - den af hæg staar duf - tende skjøn langs med klippernes væg, mens

poco animato *mf*

el - ven bag orkrattet danser sig vild og tresten fragranli - en synger der

rit. *Tempo I.* *p*

til, da rø - res, da rø - res mit bryst, da blot

Andante.

p

hvi-ske jeg kan: „Gud sig-ne dig Nor-ge, mit dei-li-ge

rit.

land, Gud sig-ne dig Nor-ge, mit dei-li-ge land!“

Tempo I.

p

Men naar jeg ser fol-ket, som ryd-der den jord, som

cresc. *poco rit.* *f* *mf*

vir-ker paa fjeld og ved fi-skerig fjord, de tu-sin-de mænd, som til-

f *ff* *p*

sjøs og til-lands i ar-bei-dets sved vin-der Nor-ge en krans; de

tu - sin - de kvin - der, som yn - dig og tro med

rit. *mf*
kjar - lig - hed sys - ler i hjem - li - vets bo, da

a tempo *f*
svin - ger jeg hat - ten, da hjer - tet faar tolk: Hur-

ra for mit bra - ve, mit kraf - ti - ge folk! Hur-

rit. *ff*
ra for mit folk, for mit kraf - ti - ge folk!
John Paulsen.

Ed. *

83. Naar mit øie.

Andantino.

Hitterdal.

1. Naar mit øie, træt af møie, vaadt og mørkt af taa-re-regn,
ser med længsel af sit fængsel op mod bli-de Sa-lems egn;
o hvor svin-der al min ve ba-re ved der-op at se.

2. Jeg fornemmer
folkestemmer
alle slags blandt englers lyd,
dem de driver
op med iver
i Guds lovsangs fulde fryd:
o hvor siger da min sjæl
verden gladelig farvel.

3. Ja jeg skuer
dine druer,
paradis, den livets frugt!
Dine søde
roser møde
mig alt nu med deres lugt,
giver tidens aandedrag
evighedens luft og smag.

4. Lammets klare
brudeskare
ser jeg midt i paradis,
hvor de svømme
som i strømme
af Guds søde lov og pris!
Snevre vei og korte tid,
o, hvad er din ende blid?

5. Naadens kilde,
Jesu milde,
som os himlen vandt saa huld!
Se, hvor dines
længsel pines
under tidens aftenkuld!
Naar, o søde brudgom, da
vil du hente mig herfra?

Brorson.

84. Naar sola ski'ne og skya blenkjer.

Andante.

Christian Sinding.

Naar so-la ski'-ne og sky-a blen-kjer, daa alt, som li-ver, paa

elsk-hug ten-kjer. Naar sky-a blen-kjer og so-la skin, daa

drøy-mer gjen-ta um gu-ten sin. Um so-la ski'-ne og

sky-a blen-kjer, eg al-dri tor' paa mi gjen-ta ten-kje. Naar

so-la ski'-ne so blankt og bjart, daa te-ke' su-ta i hjar-ta hardt.
Ivar Mortensen.

85. Naar vi i største nøden staa.

Lento.

Valders.

1. Naar vi i stør - ste nø - den staa

og vi - de ei hvor vi skul - le gaa

og fin - de hver - ken hjælp el - ler raad

der vi end græ - de hjer - tens graad,

2. Vi vore øine sørgefuld
til dig opløfte, Herre huld,
og søge syndsforladelse
og alle straffes mildelse.

3. Sku ei vor synd med øiet dit,
sig os fra den af naade kvit,
stat os i vore trængsler bi,
gjør os fra alle plager fri.

86. Naa ska' en liten faa sova saa sødt.

Moderato.

Næs paa Romerike.

p

Naa ska' en li-ten faa so-va saa sødt, vøg-gastaar rej-e te

baa - ne. Der ska' en lig-ge saa vart aa saa blødt,

poco rall.

trygtkande so-va de baa - ne. Ro, ro, so-va saa

sødt, Guds en-gel tar va-re paa baa - ne. *pp*

* Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

* Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

* Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

* Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

87. Naa æ jeg indskreven aa være soldat.

Con moto.

Smaalenene.

mf

* Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

88. No heve eg stae.

Allegro.

Tudal.

No he-ve eg sta-e deg at-ten høg aa flej-re aa in - kje

fær - re, men stend du meg ett i - mot al - le dem, saa

æ du kji kon-gji des - vær-re. I ri - der med meg om en af-ten.

89. Norge, Norge!

Johan Selmer.

Værdigt, men friskt.

1-2. Nor-ge, Nor-ge! Nor-ge, Nor-ge! Nor - - - gel

The musical score is in G major (one sharp) and 4/4 time. It features a piano introduction with a melody in the right hand and a bass line in the left hand. The lyrics are written below the notes.

Livligt, let og graziøst.

1. Blaa-nen-de op' af det graa-grøn-ne hav, ø - er omkring som
2. Ski-bak-ke-lø-bets skin-nen-de land, sjø - ul-kenshavn og

The musical score continues with a lively tempo. The melody is in the right hand, and the bass line provides harmonic support. The lyrics are written below the notes.

fug-le-un-ger, fjør-de i tun-ger, fjør-de i tun-ger ind - o-ver
fi-ske-lej - e, flø-te-rensvei - e, flø-te-rensvei - e, gjæ-te-rens

The musical score continues with a lively tempo. The melody is in the right hand, and the bass line provides harmonic support. The lyrics are written below the notes.

did, hvor det stil-ner af, det stil-ner
fjæl-ljom og jø-kel-brand, og jø-kel-

The musical score continues with a lively tempo. The melody is in the right hand, and the bass line provides harmonic support. The lyrics are written below the notes.

Roligt gaaende.

af. El-ve, da-le, El-ve, da-le, føl-ges fra fjel-de-ne,
brand. A-gre, en-ge, A-gre, en-ge, ru-ner i skog-lan-det,

The musical score concludes with a slow tempo. The melody is in the right hand, and the bass line provides harmonic support. The lyrics are written below the notes.

skog-aas og li lan - ge - lig ef - ter. Straks, som det let - ter,
spred - te skar, by - er som blom - ster, el - ve - ne sky - der

ilende *mf* *a tempo* *mf* *bredt og følt*
sjø - er ogslet-ter, hel - gedagsfre-den med tem - pel i. Norge, Norge!
ud, hvordet bryder hvidt i - fra ha - vet, hvor sværmengaaer.

Værdigt og friskt, men lidt bevæget. *p let*
Nor-ge, Nor-gel! Nor-ge, Nor-gel! Hyt-ter og hus og in-gen bor-ge,

mf poco rit. *a tempo* *p* *f*
hyt-ter og hus og in-gen bor-ge. Blidt el-ler haardt, du er

vort, du er vort, du er vort! (Du er vort!) Du er

f bredt *p* *f* *ff*
fræm - ti-dens land! Du er fræm - ti-dens land! Bj. Bjørnson.

90. Nu kommer høsten.

Edv. Grieg.

Poco adagio.

pp

1. Nu kom-mer hø-sten. Det vis - ne blad, det e - ne-ste jeg mon
 jeg som trød-de min kjær-lig-hed sig e - vig ung skul-de
 al - ting mærkner, er min-dets blad min sjæl en frel-sen-de

f *pp molto cresc. e accel.*

san-ke, jeg spin-der ind i mit sid-ste kvad,
 ran-ke, kun min - det ei - er i stil - le fred, } det er min dei -
 plan-ke, er det end vis-net, det gjør dog glad,

rit. e dim. *pp* 1-2. *pp* 3. *pp* *rit.*

- lig-ste tan - ke. 2. Aa ke. Min dei-ligste tan - ke.
 3. Naar Olav Lofthus.

91. Og Ola fridde.

Folkemelodi.

Allegretto.

mf

92. O høgande himmel.

Moderato.

Valders.

p *cresc.*

O hø - gan - dø him - mel, o fal - lan - dø jor, dø kø - sta for ein

p

laus - kar aa le - va her paa jor, aa le - va her paa jor - 'n, dø

cresc.

o - ro ve - ra maa, naar'n el - ska den ven, so'n al - dør kan faa.

93. Og spørger du mig, om jeg haver det godt.

(Af „Olaves Pedersens viser“.)

Allegretto.

Folkeviser.

1. Og spør-ger du mig, om jeg ha-ver det godt, saa sva-rer jeg:

Ik - ke saa il - de, men stundom saa er der jo nok no-getsmaat, som

ik-ke er saa-dan, jeg vil - de. Hvor jeg sid-der og staar, hvor jeg

dan-ser og gaar, straks der kommer en gut, saa er min glæ-de slut: Aa

fri dig! Tænk, de fri - er til mig al - le - sam - men.

2. Og dersom jeg nu bare vidste et raad,
men sig mig, hvor skal jeg det tage?
Jo flere jeg la'r med et nei fra mig
gaa,
jo flere der kommer tilbage;
jeg er sint, jeg er sur,
jeg er kold som en mur,
jeg er dum, jeg er dorsk,
jeg forstaar ikke norsk,
men Gud fri dig!
Iel de frier til mig
allesammen.
3. Det var nu igaar kveld han Absa-
lon Bø,
du ved nok, han søn til han Simen;
han slog nu i bordet og bandte
Guds dø',
at ja jeg fik gi' ham paa timen.
Han er stor, han er styg,
han er kroket i ryg,
men saa er han jo kvik?
Ja paa dragsmaal og drik.
Aa Gud fri dig!
men de frier til mig
allesammen.
4. Jeg svarte: „Du skulde i speilen
dig se,
du er næsten værr' end den vonde,
for „aldri saa er det nu værre te
el' ein forrasandes bonde“.
Du er streng, du er stri,
jeg vil helst være fri,
du er lang, du er lei,
du kan fare din vei, -
aa fy skam dig,
men I frier til mig
allesammen.
5. Og straks efter Bøen kom Arne ma-
tros,
og han slog ikke i bordet,
men det er nok alt, jeg kan si' til
hans ros:
af ham fik jeg knapt høre ordet.
Han var stille og stum
som en fisk, og saa dum;
han sa' hm! han sa' hem!
men fik ingenting frem.
Aa Gud fri dig!
Iel de frier til mig
allesammen.
6. Og Arne jeg svarte, at kanske de
kan
ombord ta' med taushed tiltakke,
men den, som vil fri til en pige i-
land,
maa lære sig først til at snakke.
Hold dig helst paa dit dæk,
mellem tjære og bek,
for der passer du bedst,
naar du er slik en hest -
ja Gud fri dig!
slig I frier til mig
allesammen.
7. De har det saa hedt, jeg er kold
som en sten,
for dem og for mig er det ilde;
for - alle de frier undtagen just en,
og han - nei, nu tier jeg stille:
Hvor jeg sidder og staar,
hvor jeg danser og gaar,
om der kommer en gut,
saa er min glæde slut.
Aa Gud fri dig!
for de frier til mig
allesammen.

Alfr. Sinding-Larsen.

94. Olaf Tronson.

Nissedal.

poco più moto

O-laf Tron-son, O-laf Tron-son, no slepper eg fæ; mø-ter du

Red. * *Red.* *

meg i Grin-devats - li - en, bryn¹⁾deg un-der bu-sker aa træ.

a tempo Trip-pe-li - ta, Trip-pe-li - ta lig høgst un-de re²⁾.

rit.

Red. * *Red.* *

1) skjul; 2) brat fjeldvæg.

95. O tonevæld.

Moderato.

F. A. Reissiger.

mf 1. O to - ne - væld, hvor er der lagt paa di - ne bøl ger un - der-

magt! Hvor gyn-ger ei paa de-res strøm min læng-sel,
 kla-ge og min drøm! Hvor mangtet un-der- dei- ligt digt, paa
 tan- ker, skjøn-hed, var- me rigt, ved to- nens magt dog
 væl-ded frem til li- vet fra sit dunk- le hjem!

2. Hvor svæver ei min sjæl med dig
 paa fantasiens stjernevei.
 Hvor synes ei i solglanspragt
 paa dine vinger livet lagt!
 Naar strømmer gladere min fryd
 end til din sølverklare lyd,
 naar strømmer dybere min bøn
 end paa din bølge fuld og skøn!

3. Naar funkler tanken mere stor,
 end naar i tonens dyb den bor!
 Naar glimter drømmens spil forbi
 mer yndigt end i melodi!
 O tonevæld, hvor er ei lagt
 paa dine bølger undermagt!
 Du bær en verden i dit skjød
 af liv, begeistring, elskosvglød!

Otto Andersen.

96. Over stille vande.

Andante sostenuto.

Halfdan Kjerulf.

p

O-ver stil-le van-de san-gen dæm-pet til mit ø - re naar;

p poco a poco cresc. *più cresc.*

mer og mer sig hæ - ver klan-gen, jub-len - de mod sky den

f

guar. Ju-bi - la - te, a - men! Ju-bi - la - te,

p

a - men, a - men! At - ter o - ver van-det san - gen dæm-pet

dim. *p*

til mit ø - re naar. (Ju-bi - la - te, a - men!) Ju-bi - la - te,

morendo

a - men! Jubi - la - te, a - men! Amen, a - men!

2. Snart som lette bølgers susen
under maaneglans mod strand,
snart som drøn fra brændings brusen
strømmer sangen ind mod land.

! Jubilate, amen! !

Atter som en sagte susen
sangen svinder over vand:

! Jubilate, amen! !

Th. Moore.

97. Ridder Raamund han rider.

Moderato.

Hjertdal.

Rid - der Raa - mund han ri - der seg en dag up paa

jagt, aa den lil - la, saa ser han li - den Ek - se i

græs - set sad aa spand: i vor stall har huntjent i stor løn - dom.

98. Ride, ride ranke.

Allegretto leggiero.

Agathe Backer Grøndahl.

mf

Ri - de, ri - de ran - kel ri - de vei-en lang,

hvi-de blom-ster skin - ner o - verskog og vang, ri-de, ri-de

ran - kel o - verskog og vang al - le fug-le syn-ger nu sin

som - mer - sang. *rit.* *p* Ri-de, ri-de ran - kel *sost.* o-ver bjer-ge

blaa, *rit.* til de ly-se blom-ster og de fug-le smaa. *rf*

Andreas Lynge.

Red. * *Red.* * *Red.* * *Red.* *

Red. * *Red.* * *Red.* * *Red.* * *Red.* *

Red. * *Red.* * *Red.* * *Red.* *

Red. * *Red.* * *Red.* * *Red.* *

Red. * *Red.* * *Red.* * *Red.* *

Red. * *Red.* * *Red.* * *Red.* *

14520

99. Røtnams-Knut e kaat aa mjuk.

Allegro.

Valders.

Røt-nams- Knut e kaat aa mjuk, der fins in-kje no-kon, so

ja - ga'n ut. Røt-nams- Knut e kaat aa mjuk, der fins in-kje

no - kon, so ja - ga'n ut. *P* Sur - li ul - lam, sur - li

*Red. * Red. * Red. **

du, sur - li ul - lam, sur - li du. *mf* Sur - li

*Red. * Red. * Red. **

cresc. ul-lam, sur - li du, sur - li ul-lam, sur - li du.

*Red. * Red. * Red. **

100. Ryggjafylkets fjeld og dybe fjord.

Friskt.

Olaf Paulus.

1. Ryggja-fylketsfjeld og dy-be fjord, Ja-darlandets bre-de,bru-nejord,

Nord-havs sal-te van - de, høi-e bøl-ger skummende modstrande,

høi - e bøl-ger skum-men-de mod stran-de, den - ne skjøn-ne

rad rin-ger kran-sen om vor gam - le stad.

2. Under Hafsfiordsslagets vaabendrag
dæmred' Norges store samlingsdag.
Gjennem domens gange
I toned vore fædres fromme sange. :
Ud fra Rogaland
stevned vikingfærd mod fjerne
strand. | 3. Ude mellem sorte, vilde skjær
krydser fiskerbaades travle hær.
Rundt paa havet pranger
Norges flag paa skuder fra Stavan-
ger. :
Mark og fjeld og fjord
dækker i hvert hjem velsignet bord. |
|---|---|

4. Syng da ud i tusindstemmig kvad
 ønsker for den gamle, kjære stad:
 Fremtids held og hæder
 I løfte høit dit navn blandt Norges stæder!:
 straal i lyst og dyst
 som en perle paa vort Norges bryst.

S. A. Haugland.

101. Sigrid, vær nu et artig barn!

Allegro.

(Af „Til Sæters“.)

Folkevis.

1. Si - grid, vær nu et ar - tigt barn! Pi - rum!

Vil du lystre mig straks, dit skarn! Pi - rum, pa - rum og pi - ri - um,

li - rum, la - rum og li - ri - um og 1. pi - rum! 2. Jeg pi - rum!

2. Jeg mener, jenten er rent besat!
 Pirum!
 Vogt dig, Sigrid, faar jeg dig fat!
 Pirum, parum og pirium,
 dirum, darum og dirium,
 og pirum!

C. P. Riis.

102. Smaasporven gjeng i tune.

Con anima.

(Af „Haugtussa“.)

Catharinus Elling.

mp

Smaa-sporvengjeng i tu-ne og tip-parkonn og rib-bar straa og

hev so gode in u-ne og lær aat katten graa. Pip, pip, det so seg la-gar

mf

poco sost.

al-le da-gar, at Mon-semann meg ja-gar, men kan meg al-dri faa. Eg

tempo

er so lett paa vengen, og Monsmaa sleikja seg om trut, kvitt, kvitt, dengamle

drengen, han fekk so mang ei sut. Og um i vi-de rin-gar hau-ken

svin-gar, eg burt meg kverv og krin-gar og slepp av lei-ken ut. Eg

li-ver da-gen let - te og er fornøyd, aa ja, aa ja! Kvar dag eg fær min

met-te, som eg det helst vil ha. Pytt, pytt, tar val-dri rø-a! Nok i lø-a! Der

ligg den ri-ke grø-da; der kann eg berre ta. Og tidt eg fær i jo-li ein

god-bit fin av Ves-lemøy; og frys det, hev eg skjol i det go-de var-me

høy. Og so kvitt, kvitt, go-maar'n! so kjem vaa-ren, so kjem

langsommere
vaa - ren; daa fri paa ven-gen bo - ren eg byg-ger reir paa øy.
Arne Garborg.

103. Sov, veslegutten min.

Andante.

Gaston Borch.

[illegible]

gut-ten min, sov saasødt i - nat! Fugle og blomster gaat til ro,

eng-le staar paa vagt; luk trygt, min lil-le ven, di-ne øi-ne

blaa, lil-le sø-ster so-ver alt, so-len li-ge-saa! *mf*

pp

Maa-ne, stjer-ner ly-ser nu

der, hvor Je - sus bor; Ves-le-gut har bedt til Gud for

søster, far og mor. Sov, Lil-le gut! *rit.* *pp a tempo* Drøm, kjæ-re, drøm Ves-le-

gut-ten min, drøm saa skjøn - nat, mens ved lil-le sengen din

eng-le staar paa vagt; drøm, til den ly-se sol ven-lig ki-ger

ind *pp* til det sø-de, lil-le barn, Ves-le-gut-ten min. *ppp*

104. Sorgen og glæden de vandre tilhobe.

Ludv. M. Lindeman.

1. Sor-gen og glæden de vandre til - ho-be, lyk-ke og u-lyk-ke

gan-ge paa rad, medgang og modgang hin - an-den til - raa-be,

sol-skin og sky-er de føl-ges og ad. Jor-de-rigs guld

er prægtigt muld, him-len a - le - ne af sa-lig-hed fuld.

2. Alle ting har sin foranderlig lykke,
 alle kan finde en sorg i sin barm;
 tidt ere bryst under dyrebart smykke
 fulde af sorger og hemmelig harm.

Alle har sit,
 stort eller lidt,
 himlen alene for sorgen er kvit.

3. Lad da min lod og min lykke kun falde,
 hvordan min Gud og min Herre han vil,
 lad ikkun avind udløse sin galde,
 lad kun og verden fulddrive sit spil;
 tidernes bom
 bliver dog tom,
 himlen skal vende det altsammen om.

Th. Kingo.

105. Springar.

133

Bergen.

Allegretto.

mf

p

cresc.

106. Springdans.

Allegretto.

mf

p

f

poco rit. ff

107. Springdans.

Allegretto.

p

Ped. * *Ped.* *

Ped. * *Ped.* * *Ped.* *

p

f

più f *ff*

108. Springdans.

135

Allegretto.

Aamot.

The musical score for "108. Springdans." is written for piano and treble clef. It is in the key of D major (two sharps) and 3/4 time. The tempo is marked "Allegretto." and the composer is "Aamot." The score consists of six systems of music. The first system begins with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The second system includes a triplet of eighth notes and a piano (*p*) dynamic. The third system features a triplet of eighth notes and a piano (*p*) dynamic. The fourth system includes a triplet of eighth notes and a piano (*p*) dynamic. The fifth system features a triplet of eighth notes and a piano (*p*) dynamic. The sixth system includes a crescendo (*cresc.*) and a forte (*f*) dynamic. The score is marked with various musical notations, including accents, trills, and triplets.

110 Stille nu!

Andante doloroso. Ved Welhavens Baare.

Edv. Grieg.

2. Vidt om land
vifte suk og bære
hid ham tak og ære
fra dal og strand;
thi vi alle, alle
tog af skatten, han lod falde
!saa vidt om land!:

3. Fædrejord,
tag din søn i skjødet;
han for dig har blødet,
du land i nord!
Navnet vil du gjemme,
men hans daad i lys du fremme,
!o fædrejord!:

Jørgen Moe.

111. Sveinn Svane han vandrar.

Moderato.

Valders.

Sveinn Sva-ne han van-drar al væ-re um-kring, der

met-tø ðæ hon-nom ein li-ten van-drings-mann. Hør

du min li-ten van-drar, ko e vil sei-a de, e

har no eit spørs-maal, so e vil spør-ja de.

112. Syng kun i din ungdoms vaar.

Andantino.

Silcher.

mf

1. Syng kun i din ung-doms vaar, i den ly - se som-mer!

San-gens væld fra hjer-tet gaar, og til hjer - tet kom-mer.

En-gang di-ne ung-domskvad vil, naar hø-sten kom-mer, glad

to - ne dig i - mø - de, to - ne dig i - mø - de.

2. Haaret graaner, sangens elv
flyder mere stille,
rinder, før du ved det selv,
ud i mindets kilde.
Sødt er da hvert ungdoms kvad,
som en røst vemodig glad
i de tause lunde.

P. A. Jensen.

113. Syng mig hjem, om I kan.

Andantino.

Edm. Neupert.

p

Syng mig hjem, om I kan, jeg vil dø i mit land, syng mig

♩. *

frem til mit hjem, jeg vil dø i et

♩. *

syn af de blaa-hvi-de bryn af vor jord, hos min

♩. *

mor. Jeg vil dø, jeg vil dø i den tro, i den

♩. *

poco a poco cresc. *cresc.*

tro, at de al - le var go'. I skal se, at den kul - de, de

ff.

gav, dug - ger af paa min grav. Thi min

dim.

sang staa i vaar bag den barm, som var haard og gjør

klar, hvem jeg var. Syng mig frem o - ver hav, syng mig

dim.

hjem til en grav i vor jord, hos min mor.
Bj. Bjørnson.

114. Thorarin bueskytte.

H. Kjerulf.

Allegretto.

1. Tho - ra - rin bu - e - skyt - te skul - de i le - ding gaa;
 skul - de i le - ding gaa. Han tænk - te med sit
 byt - te at smyk - ke sin jæ - ger - hyt - te, hvor bjør - ne - hu - den
 laa. *f* *rit. 3*

2. Men først gik han til vangen,
 hvor birke stode tæt; thi der blev skytten fangen
 en vaar under fuglesangen
 i Freias skjulte net.
3. Og jarlens datter bragte
 ham der et ømt farvel; (og) skovskyggen langt sig strakte,
 elvene glæde saa sagte
 (i-) gennem den lune kveld.

4. Hun havde om sin isse
 roser og kløverblad; Han sagde: „Giv mig disse
 at bære, naar sværdets spidse
 dyppes i birtingsbad.“
5. Hun sagde: „Vaarens smykke
 er spildt i kampens spor; til varsel for din lykke
 tag heller et vaabenstykke:
 en sikker buesnor.“

6. Hun satte sig saa paa tue
og skar sin rige lok;
den var som guld at skue.
Hun fletted den til hans bue
og kvad: „Den holder nok.“

7. „Lad kun din bue øves
i hvasse pileskud;
min snor skal dog ei sløves,
den holder, imens den prøves,
som hjertets troskab ud.“

8. Thorarin bueskytte
gik frem i kæmpegang;
det var ham sødt at lytte,
mens pilene fløi paa bytte,
til buesnoren klang.

J. S. Welhaven.

115. Tilfjelds over bygden staar min hu.

Allegro moderato.

H. Kjerulf.

mf *f* *ff* *p*

Til-fjelds o-ver bygden staar min hu, naar
gjø-gen begynder at ga-le. Kom med til sæ-tren i af-ten du; thi
so-len skin-ner paa fjeld end-nu, mens der er mørkt i da-le,

piu
mens der er mørkt i da-le. *mf* Der

lento
er paa vei - en en dun - kel lund, hvor al - fer-ne er til -

hu - se Husk der maa du gaa med luk - ket mund, selv

nøk - kender-in - de la - der kun sag - te sin har - pe

bru - se, sag-te sin har-pe bru - se. *p sempre*

Tempo I, un poco più vivo

mf Men op - pe paa fjel - det

er der klang, som gjen-ly-der i det fjer - ne. Der klin - ger bjæl - der og

lok - ke - sang; med lan - ge - leg der paa sæ - ter - vang sid - der min fa - gre

ter - ne, *p* sid - der min fa - gre ter - ne.
J. S. Welhaven.

a tempo *ff*

116. Tim, tim tara, maara ska vi fara.

Folkemelodi

Musical score for piece 116, "Tim, tim tara, maara ska vi fara." The score is written for piano in G major (one sharp) and common time (C). It consists of three systems of staves. The first system begins with a treble clef and a common time signature. The second system is marked *con Ped.*. The third system is marked *CODA.* and ends with a *rit.* (ritardando) marking. The melody is primarily in the treble clef, with a bass line in the bass clef.

117. Trettarn.

Halling for langleik.

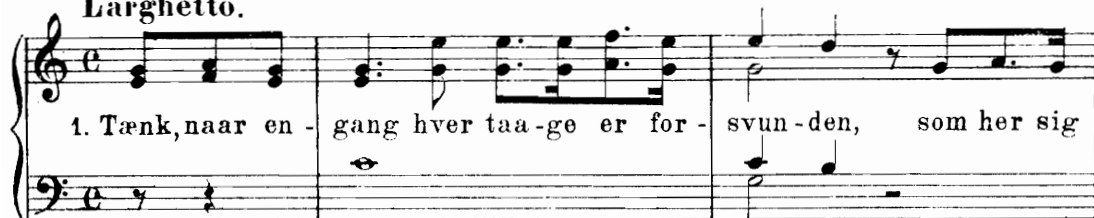
Aurdal i Valdars.

Musical score for piece 117, "Trettarn." The score is written for piano in G major (one sharp) and 8/8 time. It consists of three systems of staves. The first system is marked *Moderato.* and *mf* (mezzo-forte). The second system is marked *p* (piano). The third system is marked *mf*. The melody is primarily in the treble clef, with a bass line in the bass clef.

118. Tænk, naar engang hver taage er forsvunden.

Larghetto.

2. Tænk, naar engang er løst hver jordisk gaade,
besvaret hvert „Hvorfor“ jeg grundet' paa,
men kunde ei med al min grublen raade,
tænk, naar jeg Herrens vei skal klart forstaa!
3. Tænk, naar engang med utildækket øie
jeg ham skal se, som her jeg troede paa!
Tænk, naar mit knæ jeg hist for ham skal bøie,
naar jeg med tak skal for hans ansigt staa!
4. Tænk, naar engang i himlens gyldne sale
jeg med den ven, jeg her paa jorden fandt,
i lyset om et evigt liv skal tale
og om det liv, der som en drøm forsvandt!
5. Du blide tanke, tal du til mit hjerte,
hvergang mig veien tykkes tung og slem!
Du sødt skal dæmpe hver en bitter smerte,
og lokke smilet gjennem taarer frem.

119. Utta paa have der ligg eit land.

Moderato.

Søndmør.

Ut - ta paa ha - ve der ligg eit land, der snø - va baa

Red. * Red. * Red. * Red. *

vin - ter aa su - mar; sjøl - daa ein blom - ster finst

Red. *

paa ei strand, sjøl - daa ein kvist eld' ein ku - mar.

Fol - kje æ smaatt, fa - tikt aa faatt. Dei sy - nest lan - de æ

Red. * Red. * Red. * Red. * Red. *

rikt aa godt aa fa - gert baa vin - ter aa su - mar.

120. Vesle gutten uppi bakken.

149

Allegro.

Folkevisen fra Valdres,
arr. af Agathe Backer Grøndahl.

Musical notation for the first system, featuring a treble and bass staff in 3/4 time with a key signature of one flat. The melody is in the treble staff, and the accompaniment is in the bass staff. The lyrics are: Ves-le gut-ten upp-i bak-ken, kvi-te ve-sten, snor i

Musical notation for the second system. The lyrics are: hat-ten, han fri-er te me. *f* Lat'en

Musical notation for the third system. The lyrics are: kom-ma, lat'en fri-e! Trudu me: han ska faa bi-e eit aar ei-der

Musical notation for the fourth system, with a *cresc.* marking above the staff. The lyrics are: tvo, in-tel ru-gen ver-te mo-gen, han

Musical notation for the fifth system, ending with a double bar line. The lyrics are: vek-ser som sko-gen, saa gif-ter e me. *f*

121. Verden er saa stor, saa stor!

Andante.

Alfred Russ.

p

1. Ver-den er saa	stor, saa stor!	Las-se, Las-se	li - ten!
2. Man-ge men-sker	le - ver der,	Las-se, Las-se	li - ten!

mf

Me-get stør-re	end du tror,	Las-se, Las-se	li - ten!
Lyk'-lig den, som	Gud har kjær,	Las-se, Las-se	li - ten!

rit.

mf a tempo

Frost og he-de	fin-des der,	Las-se, Las-se	li - ten!
Naar Guds en-gel	med dig gaar,	Las-se, Las-se	li - ten!

Men Gud sty-rer fjernt og nær, Las-se, Las-se li-ten!
In-gen orm dig bi-te faar, Las-se, Las-se

1.

p li-ten! *p* Hvor-hen fly-ver

2.

tan-ken mest, kjæ-re Las-se li-ten? Bor-te bra, men

hjem-me bedst, Las-se, Las-se li-ten! *pp* *ritard.*
Efter Z. Topelius.

122. Vi færdes med lyst paa den steileste vei.

Allegro marziale.

1. Vi fær - des med lyst paa den stei - le - ste vei, vi

føl - ge vor le - den - de stjer - ne; som blaa - nen - de bjerg o - ver

skov - dun - kel hei staar van - dringens maal i det fjer - ne. Vort

lø - sen blandt fjel - de - ne klin - ger, og fo - den har vaarli - ge vin - ger. Vort

lø - sen blandt fjel - de - ne klin - ger, og fo - den har vaarli - ge vin - ger.

2. Fra duftende vang og fra fjeldbygget hal,
 fra lundenes inderste gjemmer
 vi høre paa veien et manende kald
 og lytte til varslende stemmer.
 Da finde vi opgangen banet
 til riget, som tanken har anet.

3. Og naar vi tør standse det higende fjed,
 da skue vi vidt over norden,
 og udstrø den vingede, skinnende sæd
 til grøde for fædrene-jorden.
 Da kommer i høstlige dage
 vort foraar med krandsø tilbage.

J. S. Welhaven.

123. Vil du meg lye, eg kvæa kann.

Thelemarken.

Andante.

cresc.

Vil du meg ly - e, eg kvæ - a kann, alt om dei kaa - te

dren - gjir, alt om en 0 - lav Aa - ste - son, som he - ve so - ve saa

len - gje. So - li skjinn aa væ - gjinn fal - le vi - e.

124. Vi vil os et land.

Maestoso.

Chr. Sinding.

f

Vi vil os et land, som er frelst og frit og ik - ke sin fri - hed maa

bor - ge. Vi vil os et land, som er mit og dit, og

det - te vort land he - der Nor - ge. Og

f

har vi ik - ke det land end - nu, saa skal vi vin - de det, jeg og du! Og

cresc.

har vi ik - ke det land end - nu, saa skal vi vin - de det, jeg og du! Vi

ff

vil os et land, som er mit og dit, og det - te vort land he - der

gra basso -----

Nor - gel
Per Sivle.

125. Vor vert han er en mand.

Folkevisen.

mf *p*

Vor verthan er en mand, den bed - ste ud - af ver - ter, som kjen - der vo - re
Ud - i hans muntre hus for - sy - nesskal vor ma - ve med alt, hvaddenskal

mf

hjer - ter, for - di han gje - ste kan. vi drikker vin, men ei somsvin, vi
ha - ve til glædens ful - de rus,

samler dyd og slumrer ind; men glæden os be - ru - ser og dertil lystig vin.

Sangmusik af Norske Komponister.

Alnæs, Eyvind. 41 Sange (Op. 1. 2. 6. 11. 12. 14. 17. 19. 23).

Bugge, Magda. 24 Sange (Op. 1. 2. 3. 8. 9. 10).

Elling, Catharinus. 67 Sange (Op. 4. 7. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 53. 54. 56. 57. 60).

Grieg, Edvard. 144 Sange (Op. 4. 5. 9. 10. 15. 18. 21. 22. 23. 25. 26. 32. 33. 39. 44. 48. 49. 58.
59. 60. 61. 67. 69. 70 og Efterladte Sange).
Samtlige Sange i Original-Udgave. 1—8. Bind.
Samtlige Sange i transponeret Ud-gave. 1—2. Bind.

Grøndahl, Agathe Backer. 210 Sange og Folkeviser (Op. 1. 2. 3. 4. 6. 9. 13. 16. 21. 23. 27.
34. 41. 42. 43. 46. 48. 49. 50. 51. 52. 56. 62. 65. 70).

Halvorsen, Johan. Gurre — Tordenskjold — Fossegrimen og Folkesange.

Kjerulf, Halfdan. Album. 19 udvalgte Sange.

Lasson, Per. Album. 15 Sange.

Lie, Sigurd. 27 Romancer og Sange.

Lunde, Johan Backer. 94 Sange (Op. 6. 11. 17. 21. 27. 30. 31. 34. 35. 36).

Nordraak, Rikard. Marie Stuart — Sigurd Stenbe — Ja, vi elsker og 11 Romancer og Sange.

Olsen, Ole. Svein Uræd og Sange (Op. 24. 25. 56. 61. 68).

Selmer, Johan. 97 Sange (Op. 1. 6. 13. 17. 18. 19. 21. 22. 24. 34. 36. 41. 43. 49. 51. 75).

Sinding, Christian. 218 Sange (Op. 1. 4. 8. 11. 13. 15. 17. 18. 19. 22. 26. 28. 29. 36. 37. 38. 39.
40. 50. 55. 57. 64. 67. 68. 69. 75. 90. 92. Blomstersange.
Album. Udvalgte Sange, 1—2. Bind.

Winge, Per. 40 Romancer og Sange og Barnesange, 2 Samlinger.

Winter-Hjelm, Otto. 24 Sange.

Fortegnelse over ovenstaaende Sangkompositioners Titel og Pris
see Norsk Musikforlags og Wilhelm Hansens Forlags Kataloger.
